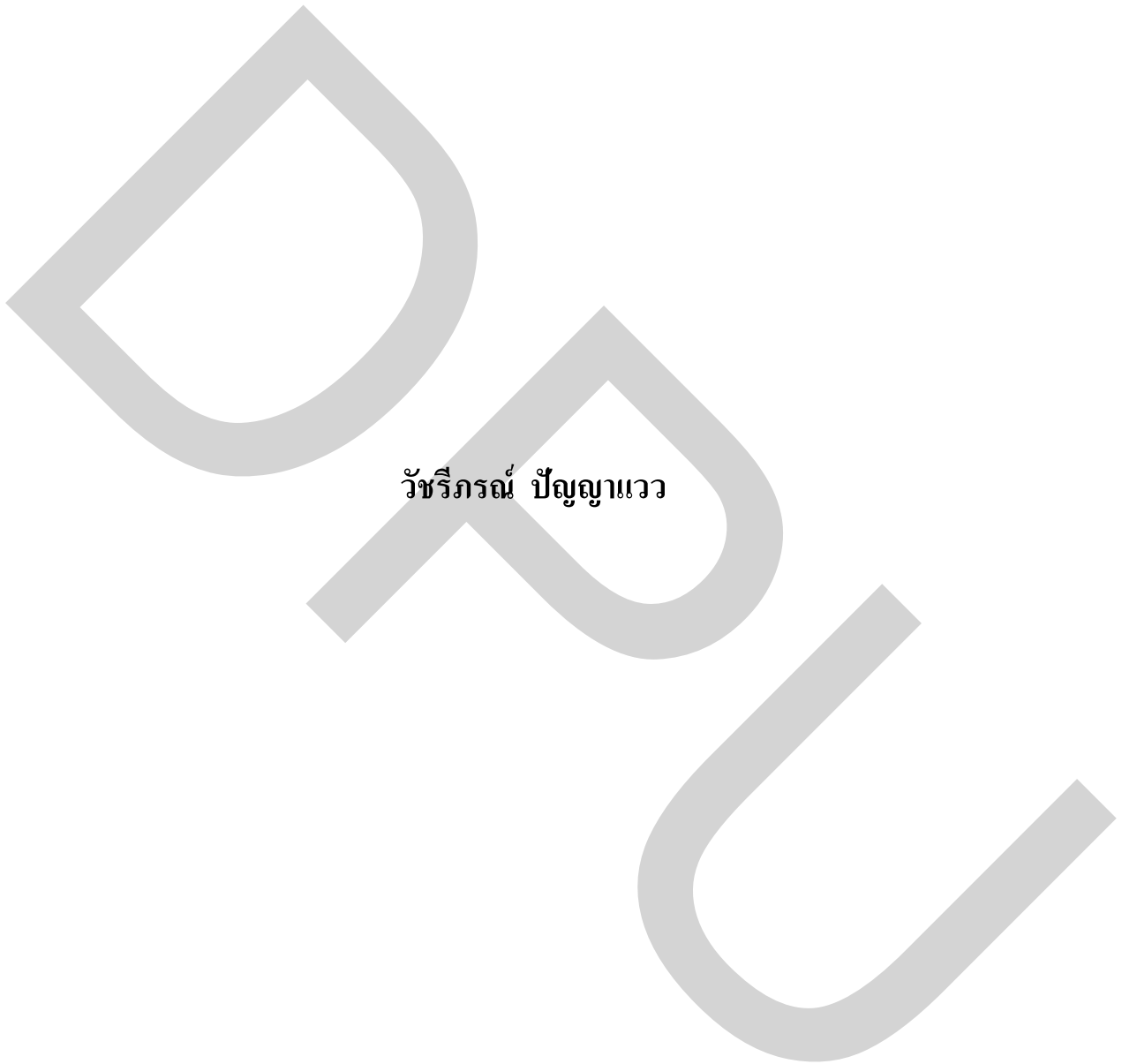


การวิเคราะห์พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝาก  
และปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้านักการกรุงไทย



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2556

**An Analysis of Deposit Protection Act  
and Factors Affecting Saving Share of Krungthai Bank Customers**



**Wachareeporn Punyawaew**

**A Thesis Submitted in partial Fulfillment of the Requirements**

**For the Degree of Master of Economics**

**Department of Economics**

**Faculty of Economic, Dhurakij Pundit University**

**2013**

## กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การวิเคราะห์พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝากและปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้านักธนาคารกรุงไทย” ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากหลายๆ ท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดร.อนุวัฒน์ ชลไพศาล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้ให้คำแนะนำในการคัดเลือกเรื่องที่จะทำการค้นคว้า ให้ความรู้ด้านวิชาการ ด้านเทคนิค และข้อคิดต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

การดำเนินการศึกษาครั้งนี้จะสำเร็จลงไม่ได้ หากขาดความร่วมมือจากลูกค้านักธนาคารกรุงไทย สาขาเวเวส์ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคน ซึ่งเสียสละเวลาในการกรอกข้อมูลในแบบสอบถามทำให้สามารถนำมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) ได้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ นายสนิท และนางจันทร์ดี ปัญญาแหว บิดาและมารดาที่ให้ความรัก แรงใจและแรงผลักดันที่ทำให้ผู้เขียนสามารถประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งทางการเรียน การทำงานและการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่เป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการศึกษาทุกวิชา และทุกท่านที่มีได้กล่าวนามมา ณ ที่นี้ ที่มีส่วนช่วยเหลือ สนับสนุนและเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมาจนทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

วัชรินทร์ ปัญญาแหว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๖
กิตติกรรมประกาศ.....	๖
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	5
1.3 ขอบเขตการศึกษา.....	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.5 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง.....	6
2. ทฤษฎีและการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	7
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันประกันเงินฝาก.....	22
3.1 หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิภาพ.....	23
3.2 สมาคม องค์การระหว่างประเทศ .....	26
3.3 สถาบันคุ้มครองเงินฝากของไทย .....	33
3.4 ผลกระทบจากการประกันเงินฝาก.....	39
3.5 ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการประกันเงินฝาก.....	41

## สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ระเบียบวิธีวิจัย.....	43
4.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	43
4.2 สมมติฐานของการศึกษา.....	47
4.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	50
4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	51
4.5 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	52
4.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	53
5. ผลการวิจัย.....	55
5.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการวางแผนการลงทุน ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการฝากเงินในธนาคาร.....	55
5.2 ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับระบบประกันเงินฝากของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก.....	58
5.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	61
5.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	63
5.5 ข้อวิจารณ์.....	68
6. สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	72
6.1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของลูกค้า.....	72
6.2 ผลการศึกษาปัจจัยทางด้านทัศนคติของลูกค้าที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก.....	72
6.3 ผลการศึกษาจากปริมาณการออมของลูกค้า.....	73
6.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	73
6.5 ข้อเสนอแนะ.....	73
6.6 ข้อจำกัดการวิจัย.....	74
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	77
ประวัติผู้เขียน.....	89

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 เงินที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551.....	2
1.2 เงินที่ได้รับความคุ้มครองเปรียบเทียบระหว่างประเทศ.....	3
1.3 เงินที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2555.....	4
2.1 เปรียบเทียบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
3.1 คุณลักษณะที่สำคัญของสถาบันคุ้มครองเงินฝากแต่ละประเทศ.....	28
3.2 ตารางวงเงินที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติ.....	35
4.1 ทิศทางความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรที่คาดว่าจะมีผล ต่อสัดส่วนการออมของลูกค้านาคารกรุงไทย.....	49
5.1 จำแนกข้อมูลส่วนบุคคล การวางแผนการลงทุน และพฤติกรรมการฝากเงิน ในธนาคาร โดยแสดงเป็นจำนวนและร้อยละ.....	56
5.2 จำแนกตามทัศนคติเกี่ยวกับระบบประกันเงินฝากของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	58
5.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	61
5.4 รายละเอียดของตัวแปรและผลการประมาณการสมการถดถอย.....	63
5.5 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างสมมติฐานกับผลการวิจัย.....	68

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 เส้นโค้งกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ ( Efficient Frontier ).....	8
2.2 เส้นโค้งกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ ( Efficient Frontier ) และเส้น Capital Market Line.....	10
3.1 ขั้นตอนวิธีการขอรับเงินฝากคืน.....	38
4.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	44

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝากและปัจจัยที่มีผลต่อ สัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย
ชื่อผู้เขียน	วัชรินทร์ ปัญญาแวง
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อนุวัฒน์ ชลไพศาล
สาขาวิชา	เศรษฐศาสตร์
ปีการศึกษา	2555

### บทคัดย่อ

ภายหลังวิกฤตการณ์การเงินเอเชียที่เริ่มต้นในปี พ.ศ. 2540 ประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคอาเซียนมีการปรับนโยบายเพื่อคุ้มครองเงินฝากในภาคธนาคารเพิ่มขึ้น เพื่อรักษาความเชื่อมั่นและป้องกันการตื่นตระหนกของนักลงทุน แม้ในด้านหนึ่ง ผู้กำหนดนโยบายมีแนวโน้มสนับสนุนการคุ้มครองเงินฝาก แต่ประโยชน์และต้นทุนของการคุ้มครองเงินฝากยังเป็นที่ถกเถียงกันในระหว่างนักเศรษฐศาสตร์ในปัจจุบัน ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์พยากรณ์ว่า การคุ้มครองเงินฝากที่มากเกินไปจะนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในตลาดการเงิน กล่าวคือ ผู้ฝากเงินจะขาดแรงจูงใจติดตามความเสี่ยงในตลาดเงิน ส่วนสถาบันการเงินก็จะมีแรงจูงใจในการสนับสนุนโครงการที่มีความเสี่ยงสูงเกินไป

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝากที่มีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2551 และปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของผู้ฝากเงิน ผู้วิจัยใช้ข้อมูลปฐมภูมิจำนวน 400 ตัวอย่างจากผู้ฝากเงินของธนาคารกรุงไทยในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการเลือกลงทุนในตลาดทุนในการสร้างสมมติฐานที่ว่า กำหนดให้สิ่งอื่นคงที่ เมื่อลูกค้าของธนาคารมีความเข้าใจ และความเชื่อมั่นต่อการคุ้มครองเงินฝากมากขึ้น จะมีผลทำให้สัดส่วนการออมในตะกร้าการลงทุนของลูกค้าเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ผลการศึกษายืนยันสมมติฐานข้างต้นในเชิงประจักษ์ กล่าวคือเมื่อควบคุมความแตกต่างด้านสังคมและเศรษฐกิจของตัวอย่าง เมื่อลูกค้าของธนาคารมีค่าดัชนีความเชื่อมั่นต่อการคุ้มครองเงินฝากเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้สัดส่วนการออมเพิ่มขึ้น 8 เปอร์เซ็นต์ ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์นี้สามารถใช้เป็นแนวทางแก่ผู้ที่สนใจความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนการออมและการคุ้มครองเงินฝากในอนาคต นอกจากนี้ ผลการศึกษายังเป็นจุดเริ่มต้นในการวิเคราะห์ประโยชน์และต้นทุนของการคุ้มครองเงินฝากในบริบทของตลาดการเงินในประเทศไทย



Thesis title	An Analysis of Deposit Protection Act and Factors Affecting Saving Share of Krungthai Bank Customer
Author	Wachareeporn Punyawaew
Thesis Advisor	Dr.Anuwat Cholpaisal
Department	Economics (Business Economics)
Academic Year	2012

### ABSTRACT

After the Asian financial crisis in 1997, most ASEAN countries adopting some form of depositor protection. Despite its increased favor among policy-makers, the cost-benefit of deposit protection remains a matter of controversy among economists. Economic theory predicts that excessive deposit protection is a source of moral hazard: as their ability to attract deposits no longer reflects the risk of their investment portfolio and banks are encouraged to finance high-risk projects.

This thesis aims to analyze Thailand's Deposit Protection Act (B.E. 2551) and investigate the determinants influencing the saving share of depositor. Primary data was collected by survey with 400 representatives of Krungthai Bank customer. Using capital market theory, the study hypothesizes that if the bank customers have strong knowledge and confidence on deposit protection, then the saving share of their investment portfolio should be increased.

The main result shows that, after control for socio-economic background of the bank customers, one unit increase in deposit protection index is associated with 8% increase of the saving share. This result confirms the hypothesis and serves as a guideline for those seeking to understand the relationship between saving share of depositor and deposit protection. Moreover, the result can be used as a starting point to illuminate the debate on cost-benefit of the Deposit Protection Act in context of Thai financial market.

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกในช่วง 5-6 ปีที่ผ่านมา เป็นสาเหตุให้หลายประเทศมีการปรับระดับความคุ้มครองเงินฝากเพิ่มขึ้น เมื่อย้อนกลับไปพิจารณาการปรับตัวของระบบประกันเงินฝากในต่างประเทศเพื่อรับมือวิกฤตการณ์ซับไพร์มในสหรัฐอเมริกา พบว่าในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2550 ที่เกิดวิกฤตดังกล่าวขึ้น การขยายวงเงินคุ้มครองเงินฝากถือว่าเป็นมาตรการสำคัญของระบบประกันเงินฝากในหลายๆ ประเทศ เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ฝากเงิน รวมถึงบางประเทศได้ขยายขอบเขตการคุ้มครองให้ครอบคลุมประเภทเงินฝากที่หลากหลายโดยจากข้อมูลเผยแพร่ของ The International Association of Deposit Insurers (IADI) ร่วมกับ The International Monetary Fund (IMF) ณ เดือนมิถุนายน 2553 พบว่า ประเทศที่เป็นสมาชิกของ IADI มีทั้งหมดรวม 51 ประเทศ ซึ่งประเทศสมาชิกที่เพิ่มความคุ้มครองเงินฝาก มี 48 ประเทศ โดยแบ่งเป็น

1. เพิ่มวงเงินคุ้มครองเงินฝากเป็นเต็มจำนวน (Full Guarantee) จำนวน 19 ประเทศ ซึ่งมีทั้งแบบคุ้มครองตามกฎหมาย (Explicit) และแบบประกาศอย่างไม่เป็นทางการ (Implicit/Political Commitment)

2. เพิ่มวงเงินคุ้มครองเงินฝากเป็นการถาวร จำนวน 22 ประเทศ

3. ขยายวงเงินคุ้มครองเงินฝากเป็นการชั่วคราว จำนวน 7 ประเทศ

และเมื่อพ้นวิกฤตการณ์แล้ว จึงมีการทยอยลดวงเงินคุ้มครองเงินฝากลง (ฐานเศรษฐกิจ, 2555)

ในส่วนของประเทศไทยเองก็มีการปรับเปลี่ยนวงเงินคุ้มครองเงินฝากหลายครั้งด้วยกัน

ดังสรุปในตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 วงเงินที่ได้รับควบคุมครองตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551

ปีที่	ระยะเวลา	วงเงินเดิม	วงเงินใหม่
		ตามพระราชบัญญัติ	ตามพระราชบัญญัติ
1	11 ส.ค.51 - 10 ส.ค.52	เต็มจำนวน	เต็มจำนวน
2	11 ส.ค.52 - 10 ส.ค.53	100 ล้านบาท	เต็มจำนวน
3	11 ส.ค.53 - 10 ส.ค.54	50 ล้านบาท	เต็มจำนวน
4	11 ส.ค.54 - 10 ส.ค.55	10 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
5	11 ส.ค.55 เป็นต้นไป	1 ล้านบาท	ไม่เกิน 1 ล้านบาท

ที่มา: สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

เห็นได้ว่า พระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับเรื่องวงเงินคุ้มครองใหม่นั้น มีการปรับเปลี่ยนคือ ในช่วง 11 ส.ค.51 – 10 ส.ค.54 มีการคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวน ส่วนในช่วง 11 ส.ค.54–10 ส.ค. 55 มีการคุ้มครองเงินฝาก ไม่เกิน 50 ล้านบาท และตั้งแต่ 11 สิงหาคม 2555 เป็นต้นไป มีการ คุ้มครองเงินฝากไม่เกิน 1 บาทเท่านั้น

วงเงินคุ้มครอง 1 ล้านบาท เป็นวงเงินที่สามารถคุ้มครองเงินฝากเกือบทั้งประเทศได้ เนื่องจากจำนวนบัญชีที่มีเงินฝากต่ำกว่า 1 ล้านบาทคิดเป็นสัดส่วนสูงถึง 98.5% ของจำนวนบัญชีเงินฝากทั้งหมด ซึ่งหมายความว่าผู้ฝากเกือบทั้งประเทศยังได้รับการคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวนอยู่ และเมื่อเปรียบเทียบกับอีกหลายประเทศ เช่น อเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ รวมทั้งประเทศในแถบอาเซียนด้วยกัน การคุ้มครองเงินฝากของไทยก็อยู่ในระดับที่สูง กล่าวคือ ประมาณ 7 เท่าของรายได้ประชาชาติถัวเฉลี่ย (สถาบันคุ้มครองเงินฝาก, 2555) จะเห็นได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1.2 เงินที่ได้รับความคุ้มครองเปรียบเทียบระหว่างประเทศ

ประเทศ	วงเงินคุ้มครอง		เท่า ต่อ GDP Per capita
	ตามกฎหมายกำหนด	เทียบเป็นสกุลเงินบาท	
สิงคโปร์	20,000 ดอลลาร์สิงคโปร์	463,000	0.35
ฮ่องกง	500,000 ดอลลาร์ฮ่องกง	1,953,000	2.05
อเมริกา	250,000 ดอลลาร์ สหรัฐ.	7,568,000	5.24
แคนาดา	100,000 ดอลลาร์ แคนาดา	3,027,000	2.11
ญี่ปุ่น	10 ล้านเยน	3,615,000	2.68
เกาหลีใต้	50 ล้านวอน	1,310,000	2.14
ฟิลิปปินส์	500,000 เปโซ	348,000	5.64
มาเลเซีย	250,000 ริงกิต	2,432,000	9.74
เวียดนาม	50 ล้านดอง	80,000	2.25
อินโดนีเซีย	100 ล้านรูเปีย	355,000	3.75
ไทย	1 ล้านบาท	1,000,000	6.90

ที่มา: สถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ข้อมูล ณ มกราคม 2554)

เห็นได้ว่าวงเงินคุ้มครอง 1 ล้านบาทเป็นตัวเลขที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ โดยวงเงินคุ้มครองต่อรายได้ต่อหัวของไทยอยู่ที่ประมาณ 7 เท่าซึ่งนับสูงกว่าทุกประเทศสมาชิกในอาเซียนด้วยตัวเอง ตัวอย่างเช่น สิงคโปร์มีวงเงินคุ้มครองต่อ GDP Per Capita อยู่ที่ 0.35 เท่า อินโดนีเซียอยู่ที่ 3.75 เท่า หรือถ้าเทียบกับประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นประเทศที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงกว่าคนไทยเกือบ 4 เท่า แต่มีวงเงินคุ้มครองมากกว่าไทยเพียงเล็กน้อยเทียบเป็น GDP Per Capita อยู่ที่ 2.14 เท่า อยู่ที่ 50 ล้านวอนหรือประมาณ 1.3 ล้านบาทเท่านั้น

ปัจจุบัน คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการพระราชกฤษฎีกา โดยกำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองใหม่ โดยจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2555 เป็นต้นไป ดังนี้ (แนວหน้า, 2555)

ตารางที่ 1.3 วงเงินที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2555

ระยะเวลา	วงเงินที่ได้รับความคุ้มครองใหม่ตามพระราชบัญญัติ
11 ส.ค.55 - 10 ส.ค.58	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
11 ส.ค.58 - 10 ส.ค.59	ไม่เกิน 25 ล้านบาท
11 ส.ค.59 เป็นต้นไป	ไม่เกิน 1 ล้านบาท

**ที่มา:** สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

การปรับเปลี่ยนวงเงินคุ้มครองเงินฝากในครั้งนี้มีหลักการและเหตุผลสำคัญ คือ เพื่อเตรียมรองรับกับระบบการเงินโลกที่ยังมีความอ่อนไหวต่อสถานการณ์วิกฤตหนี้ในยูโรโซน รวมถึงสถานะเศรษฐกิจในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการปรับลดวงเงินฝากคุ้มครองตามแผนการเดิมที่จาก 50 ล้านบาท มาที่ 1 ล้านบาท จะส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการสินทรัพย์และการเคลื่อนย้ายเงินฝากของผู้ฝากเงินอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงวงเงินฝากคุ้มครองอย่างมีนัยสำคัญได้ ดังนั้น การคงระดับวงเงินฝากคุ้มครองที่ 50 ล้านบาทตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2555 จึงน่าจะช่วยเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้ฝากเงิน และลดปัญหาการเคลื่อนย้ายเงินฝากระหว่างสถาบันการเงินได้ (ข่าวสด, 2555)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝากและปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้านาคารกรุงไทย เพื่อนำผลสรุปของการวิจัยไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสถาบันการเงินและธนาคาร ที่จะได้เตรียมออกผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าและเป็นการขยายฐานลูกค้าของธนาคารกรุงไทยสาขาเขตพื้นที่และสาขาอื่นๆ ต่อไปในอนาคต

## 1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ายุคธนาคารกรุงไทย
2. เพื่อศึกษาทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจของลูกค้าเกี่ยวกับ พรบ.คุ้มครองเงินฝากที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ายุคธนาคารกรุงไทย
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการออมเงินและพัฒนาการบริการให้ตรงกับความ ต้องการของลูกค้ายุคธนาคารกรุงไทย

## 1.3 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาเฉพาะกลุ่มลูกค้าของธนาคารกรุงไทย สาขาเขตวชน เนื่องจากสาขาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความหลากหลายในอาชีพการงานทั้งหน่วยงานของรัฐ องค์กรของรัฐ สถาบันการเงิน หน่วยงานเอกชน และบุคคลทั่วไป ซึ่งลูกค้าของสาขา ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2555 มีจำนวนทั้งหมด 43,434 บัญชี โดยแบ่งเป็น

1. บัญชีกระแสรายวัน (C/A)	จำนวน	158	บัญชี
2. บัญชีตัวแลกเงิน (B/E)	จำนวน	16,107	บัญชี
3. บัญชีฝากประจำ (F/D)	จำนวน	1,855	บัญชี
4. บัญชีเงินฝากปลอดภาษี (SP/A)	จำนวน	104	บัญชี
5. บัญชีฝากออมทรัพย์ (SAVING)	จำนวน	25,210	บัญชี

โดยจะเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 1 เดือน คือ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2555 เท่านั้น

## 1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้าและทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ พรบ.คุ้มครองเงิน ที่ส่งผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ายุคธนาคารกรุงไทย สาขาเขตวชน และเป็นประโยชน์ต่อธนาคารกรุงไทยสาขาอื่นๆ รวมถึงต่อสถาบันการเงินและธนาคาร ที่จะได้ออกผลิตภัณฑ์และบริการที่ตรงตามความต้องการของลูกค้าได้ในอนาคต

### 1.5 นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

**ตลาดเงิน** ในที่นี้ผู้วิจัยกำหนดให้เป็นการออมในธนาคารพาณิชย์ที่เป็นการออมในบัญชีออมทรัพย์ บัญชีเงินฝากประจำ และบัญชีพิเศษอื่นๆ

**ตลาดตราสารหนี้** เป็นตราสารทางการเงินที่ผู้ออก ซึ่งเรียกว่า เป็นผู้กู้ มีภาระผูกพันที่จะจ่ายผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยเป็นงวดๆและมูลค่าไถ่ถอนเมื่อครบกำหนดในที่นี้ผู้วิจัยกำหนดให้พันธบัตรเป็นตัวแทนของตราสารหนี้

**ตลาดทุน** เป็นตราสารที่แสดงความเป็นเจ้าของกิจการ หรือเป็นตราสารที่มีสิทธิในการแปลงเป็น หรือซื้อหุ้นสามัญแฝงอยู่ด้วย ในที่นี้ผู้วิจัยกำหนดให้ หุ้นสามัญที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์เป็นตัวแทนของตราสารทุน

**ความเสี่ยง** หมายถึง เหตุการณ์ที่ลูกค้าน่าจะต้องสูญเสียเงินลงทุนของตนเองอันเนื่องมาจากการลงทุนที่ขาดทุน ซึ่งความเสี่ยงนั้นจะขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของลูกค้าเองว่าจะรับได้มากหรือน้อยเพียงใด

**ผลตอบแทน** หมายถึง ผลประโยชน์ที่ลูกค้าจะได้รับอันเนื่องมาจากการลงทุนที่ได้ผลกำไรหรือดอกเบี้ยนั่นเอง

ในส่วนของความเสี่ยงและผลตอบแทนนั้นจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน เช่น เมื่อลูกค้านำเงินไปลงทุนในตลาดทุนหรือหุ้นแล้ว ลูกค้าก็จะมีความเสี่ยงที่จะขาดทุนสูง แต่ในขณะเดียวกันหากการลงทุนไม่ขาดทุน ลูกค้าก็จะได้กำไรหรือผลตอบแทนที่สูงด้วยเช่นกัน ดังนั้นเราสามารถเรียงลำดับความเสี่ยง และผลตอบแทนของทั้ง 3 ตลาดได้ดังนี้

ความเสี่ยง : หุ้นสามัญ > พันธบัตร > เงินออม

ผลตอบแทน : หุ้นสามัญ > พันธบัตร > เงินออม

## บทที่ 2

### ทฤษฎีและการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

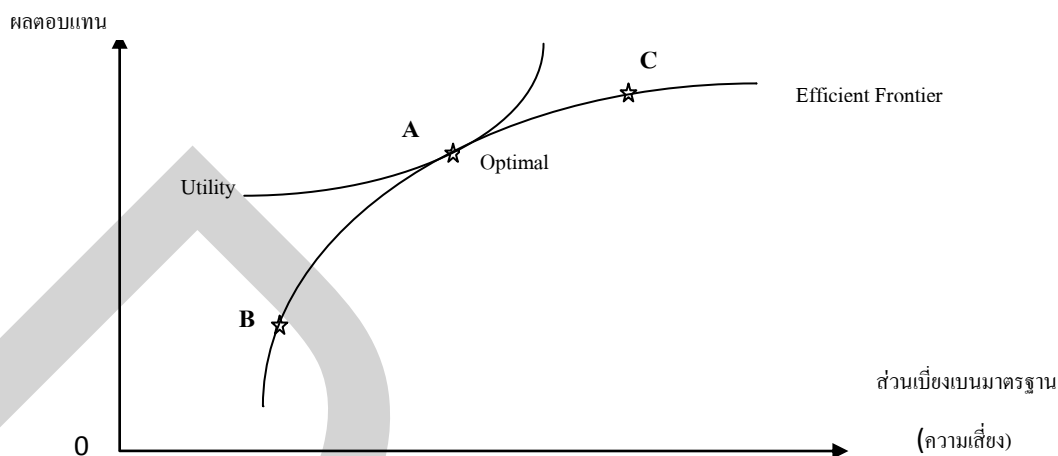
#### 2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

##### 2.1.1 ทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์

แนวคิดตามทฤษฎีบริหารกลุ่มหลักทรัพย์ของ Markowitz เป็นแนวคิดที่เชื่อว่าการกระจายการลงทุนจะช่วยลดความเสี่ยง โดยเฉพาะการลงทุนที่เป็นกลุ่มหลักทรัพย์เท่านั้น โดยที่การลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์แต่ละกลุ่มไม่ได้มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน จึงจะสามารถลดความแปรปรวนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มหลักทรัพย์ลงได้ แต่ถ้ามีการกระจายการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์หลายชนิดที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน จะไม่สามารถลดความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์นั้นได้ (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2555, น.373)

ทฤษฎีนี้ยังแสดงให้เห็นว่า ผู้ลงทุนสามารถสร้างกลุ่มหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ให้อัตราผลตอบแทนที่คาดไว้ และค่าความเสี่ยงของอัตราผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ในระดับต่างๆ ได้ กล่าวคือผู้ลงทุนควรลงทุนโดยพิจารณาดังนี้ ณ ความเสี่ยงที่เท่ากัน ผู้ลงทุนควรลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด หรือ ณ ระดับอัตราผลตอบแทนที่เท่ากัน ผู้ลงทุนควรลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุด ซึ่งกลุ่มหลักทรัพย์เหล่านี้จะอยู่บนเส้นที่ให้อัตราผลตอบแทนที่สูงที่สุดและมีความเสี่ยงต่ำที่สุดด้วย เราเรียกเส้นนี้ว่า เส้นโค้งกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Frontier) โดยมีลักษณะดังรูปข้างล่างนี้





ภาพที่ 2.1 เส้นโค้งกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ ( Efficient Frontier )

ที่มา: Association of Investment Management Companies ( AIMC )

จากรูป การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ นั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับระดับผลตอบแทนที่สูงที่สุด ณ ระดับความเสี่ยงที่เท่ากัน หรือ ระดับความเสี่ยงที่ต่ำสุด ณ ระดับผลตอบแทนที่เท่ากันอีกสิ่งหนึ่งที่ควรคำนึงถึงในทฤษฎีนี้คือ ต้องอยู่ภายใต้ความพึงพอใจ (Utility) ของผู้ลงทุนด้วย กล่าวคือ

จุด B คือจุดที่ระดับความเสี่ยงที่ต่ำสุด แต่ไม่ได้รับผลตอบแทนที่คาดไว้สูงสุดและผู้ลงทุนไม่มีความพึงพอใจในระดับนี้ ดังนั้นจุดนี้คือจุดที่ไม่ควรลงทุน ถึงแม้ว่าจะอยู่บนเส้น Efficient Frontier ก็ตาม

จุด C คือจุดที่ระดับอัตราผลตอบแทนที่สูงที่สุดในการลงทุนและเป็นจุดที่ความเสี่ยงสูงที่สุดด้วยแต่เนื่องจากมีความเสี่ยงมากเกินไปจึงทำให้ผู้ลงทุนไม่ควรลงทุนที่จุดนี้เนื่องจากอาจจะทำให้เกิดการสูญเสียเงินลงทุนได้มาก

จุด A คือจุดที่เส้น Utility สัมผัสกับเส้น Efficient Frontier เรียกว่า จุด Optimal โดยจุด A เป็นจุดที่ให้อัตราผลตอบแทนที่สูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และเป็นจุดที่ผู้ลงทุนพึงพอใจด้วย ดังนั้นผู้ลงทุนควรลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ที่อยู่ในจุดนี้

ข้อสมมติฐาน ตามแนวคิดการสร้างกลุ่มหลักทรัพย์ของ Markowitz อธิบายบนข้อสมมติพฤติกรรมของผู้ลงทุนดังนี้ (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2555 , น.373)

1. ผู้ลงทุนตัดสินใจลงทุนโดยพิจารณาจากความเป็นไปได้จากการกระจายผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในช่วงที่ยังถือครองหลักทรัพย์นั้นๆ อยู่
2. ผู้ลงทุนจะได้รับอัตราประโยชน์สูงสุด ตลอดระยะเวลาที่ยังถือครองหลักทรัพย์นั้นๆ อยู่
3. ผู้ลงทุนจะกำหนดความเสี่ยงจากการลงทุน บนพื้นฐานของความแปรปรวนของผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ
4. การตัดสินใจของผู้ลงทุนขึ้นอยู่กับอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ ความเสี่ยงจากการลงทุนและความพึงพอใจในการลงทุนเท่านั้น
5. ภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่ง ผู้ลงทุนจะเลือกการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงที่สุดและภายใต้ผลตอบแทนระดับหนึ่ง ผู้ลงทุนจะเลือกการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุด เช่นกัน

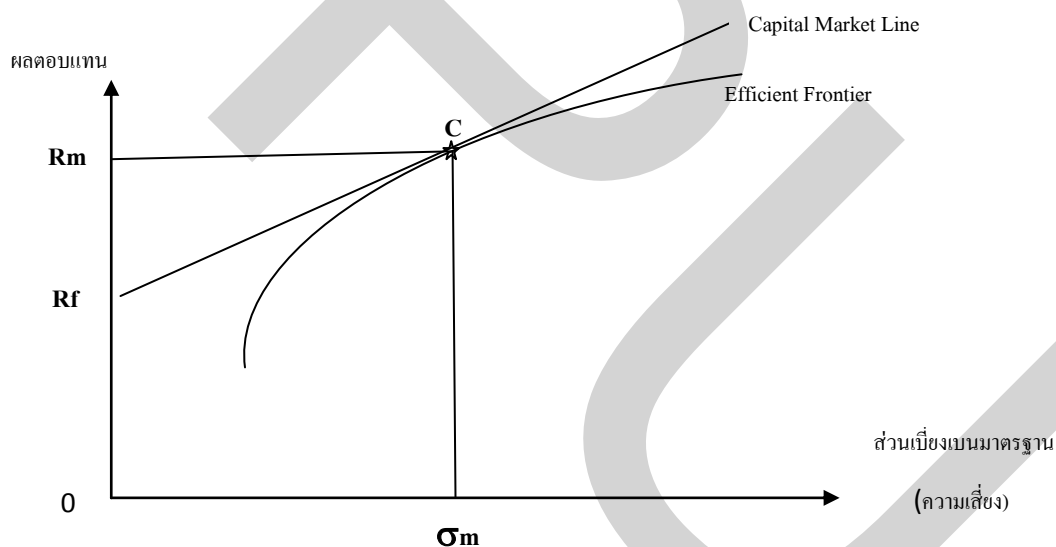
สรุปคือ ทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์ของ Markowitz เสนอว่า ผู้ลงทุนควรจะมีการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ให้มีทิศทางตรงกันข้ามกัน คือ เมื่อผู้ลงทุนเลือกและชอบที่จะลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูง ก็ต้องยอมรับในความเสี่ยงที่จะขาดทุนสูงด้วย ดังนั้นเพื่อเป็นการบรรเทาผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการขาดทุนของหลักทรัพย์ตัวแรก ผู้ลงทุนจึงต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ ถึงแม้ว่าจะให้ผลตอบแทนที่ต่ำไปด้วยก็ตาม

### 2.1.2 ทฤษฎีตลาดทุน

ทฤษฎีตลาดทุน (Capital Market Theory) พัฒนามาจากแนวคิดของทฤษฎีการบริหารกลุ่มหลักทรัพย์ของ Markowitz โดยการนำหลักทรัพย์ที่ปราศจากความเสียหายเข้ามาพิจารณาการลงทุน คือ การมีหลักทรัพย์ปราศจากความเสียหายเป็นส่วนผสมหนึ่งในกลุ่มหลักทรัพย์จะส่งผลให้รูปแบบของเส้นแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนและความเสียหายของกลุ่มหลักทรัพย์เปลี่ยนไปเป็นเส้นตรง

หลักทรัพย์ที่ปราศจากความเสียหาย เป็นหลักทรัพย์ที่ให้อัตราผลตอบแทนที่แน่นอนหรือสามารถคาดการณ์ถึงอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับได้ โดยอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจริงจะเท่ากับอัตราผลตอบแทนที่คาดไว้ นั่นคือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ที่ปราศจากความเสียหายเท่ากับศูนย์นั่นเอง เช่น ตั๋วเงินคลัง (Risk Free)

(ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2555 , น.378)



ภาพที่ 2.2 เส้นโค้งกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Frontier) และเส้น Capital Market Line

ที่มา: Association of Investment Management Companies (AIMC)

จากรูป ให้  $R_f$  คือ ผลตอบแทนของตั๋วเงินคลัง

$R_m$  คือ ผลตอบแทนของตลาด

$\sigma_m$  คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตลาด

หากผู้ลงทุนมีการซื้อตราสารหนี้ที่ปราศจากความเสี่ยง (ตัวเงินคลัง Rf) จะเป็นการช่วยกระจายความเสี่ยงที่จะได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์อื่นๆ ที่มีความเสี่ยงสูง เห็นได้จากการที่เราลากเส้นจากจุด Rf มาสัมผัสกับจุด Optimal หรือ จุด C (ซึ่งจุด C เป็นจุดที่ควรลงทุน เนื่องจากเป็นจุดที่ Rm ตัดกับ  $\sigma_m$  พอดี) และส่งผลให้เส้น Efficient Frontier ปรับตัวเป็นเส้นตรง Capital Market Line (CML) เป็นเส้นที่มีประสิทธิภาพที่สุด โดยเป็นการลงทุนระหว่างหลักทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยงและกลุ่มหลักทรัพย์ในตลาด (m) ซึ่งสามารถลดความเสี่ยงจากการลงทุนในตลาดได้

ทฤษฎีตลาดทุน อธิบายพฤติกรรมกรรมการลงทุนบนข้อสมมติเพิ่มเติม ดังนี้

- 1 .ผู้ลงทุนทุกคนเป็นผู้ลงทุนตามแนวคิดของ Markowitz คือ ผู้ลงทุนจะเลือกลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนที่ต้องการ ณ ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และอยู่บนเส้น Efficient Frontier โดยขึ้นอยู่กับเส้นอัตราประโยชน์หรือความพึงพอใจของผู้ลงทุนด้วย
- 2 .ผู้ลงทุนสามารถให้กู้ยืมและกู้ยืมโดยปราศจากความเสี่ยงได้ โดยอัตราดอกเบี้ยจากการให้กู้ยืมและกู้ยืมของผู้ลงทุนทุกคนมีระดับเท่ากัน
- 3 .ผู้ลงทุนทุกคนมีการคาดหมายอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่เหมือนกัน
- 4 .ผู้ลงทุนทุกคนมีระยะเวลาในการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ที่เท่ากัน
- 5 .ผู้ลงทุนสามารถแบ่งการลงทุนในหลักทรัพย์แต่ละชนิดได้โดยไม่มีที่สิ้นสุด หมายความว่า อาจซื้อหลักทรัพย์นั้นเป็นเศษส่วนของหนึ่งหุ้นได้
- 6 .ผู้ลงทุนไม่คำนึงถึงภาษีและค่าใช้จ่ายในการซื้อขาย
- 7 .ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับเงินเพื่อและอัตราดอกเบี้ย
- 8 .ตลาดทุนอยู่ในภาวะดุลยภาพ คือ การลงทุนทุกประเภทให้อัตราผลตอบแทนที่เหมาะสมกับระดับความเสี่ยง (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2555, น.377)

สรุป คือ ทฤษฎีตลาดทุน เป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์ กล่าวคือ ทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์ เสนอว่า นักลงทุนควรจะกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ ถ้าลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงแล้ว ก็ต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำด้วย เพื่อเป็นการชดเชยการขาดทุนที่อาจจะเกิดขึ้น และ ทฤษฎีตลาดทุนก็เป็นการตอบคำถามของทฤษฎีหลักทรัพย์ว่าการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ ที่กล่าวถึงนั้นก็คือ การลงทุนในหลักทรัพย์ เช่น ตัวเงินคลังนั่นเอง

### 2.1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันเงินฝาก

Demirgüç-Kunt and Kane (2001 : 12 - 24) เสนอแนวคิดรูปแบบการประกันเงินฝากที่ประสบผลสำเร็จไว้ใน “Deposit insurance around the globe: Where does it work?” โดยวิเคราะห์ถึงผลประโยชน์และต้นทุน รวมไปถึงการสำรวจถึงความสมดุลระหว่างผลประโยชน์และต้นทุนที่เกิดจากการประกันเงินฝาก โดยพิจารณาข้อมูลที่ประเทศต่างๆ ที่นำระบบประกันเงินฝากมาใช้โดยเสนอเกณฑ์การพิจารณารูปแบบการประกันเงินฝาก 4 ประการดังนี้

1. การประกันเงินฝากเป็นการป้องกันภัยที่อาจจะเกิดขึ้นกับสถาบันทางการเงิน ซึ่งการประกันนั้นทำให้เกิดความมั่นคงแก่ธนาคาร และจะต้องมีกฎระเบียบและการกำกับตรวจสอบธนาคารและสถาบันการเงินที่ดีด้วย การประกันเงินฝากจะทำให้ผู้ฝากเงินได้รับความเสี่ยงน้อยลงจากการไม่ได้รับเงินคืนหากสถาบันการเงินล้มละลาย ปัจจุบันประเทศต่างๆ นิยมใช้การประกันเงินฝากแบบชัดเจนมากขึ้น

2. การประกันเงินฝากส่งผลต่อวินัยทางการตลาดของผู้ลงทุน คือ

2.1 ผู้ฝากเงินสามารถเรียกร้องอัตราดอกเบี้ยที่สูงได้จากเงินฝากส่วนที่ไม่ได้รับการคุ้มครอง หรืออาจจะถอนเงินฝากนั้นไปลงทุนอย่างอื่น

2.2 การประกันเงินฝากทำให้ผู้ฝากเงินขาดการติดตามดูแลการดำเนินงานและการควบคุมความเสี่ยงของธนาคาร นอกจากนี้ยังพบว่า ลักษณะของการประกันเงินฝากที่แตกต่างกันทำให้เกิดวินัยทางการตลาดที่ต่างกัน

3. การประกันเงินฝากส่งผลต่อการพัฒนาทางการเงิน คือเป็นการเพิ่มสภาพคล่องให้ธนาคาร โดยการเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ฝากเงิน การประกันเงินฝากทำให้สถาบันทางการเงินไม่มีปัญหาทางด้านการเงินและมีความมั่นคงเพิ่มขึ้น

4. บทบาทของการประกันเงินฝากต่อการจัดการกับวิกฤติของธนาคาร นั่นก็คือ การประกันเต็มจำนวน (blanket guarantees) ซึ่งหลายประเทศได้ตัดสินใจใช้กลยุทธ์นี้ เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้ฝากเงินและป้องกันการตื่นตระหนกไม่ให้ผู้ฝากเงินถอนเงินจากธนาคารแต่ ในด้านของต้นทุนแล้วการประกันเต็มจำนวนจะทำให้ไม่รู้ค่าใช้จ่ายที่ชัดเจนของรัฐบาลที่จะให้การสนับสนุนสภาพคล่องของธนาคารว่าเป็นจำนวนเท่าใด ทำให้เกิดความยุ่งยากในการบริหารของรัฐบาล

#### 2.1.4 แนวคิดในการประกันเงินฝาก

Garcia (อ้างถึงใน ทิพย์รัตน์ บุษปะศิริ, 2554, น.1) ได้เสนอว่า การประกันเงินฝาก คือ การประกันเงินต้นและดอกเบี้ยทั้งจำนวนหรือบางส่วนในบัญชีเงินฝากว่าผู้ฝากเงินจะได้รับเงินคืน หากสถาบันการเงินล้มละลาย การประกันเงินฝากมีลักษณะแตกต่างจากการประกันประเภทอื่น 4 ประการ คือ

1. ความล้มเหลวของสถาบันการเงินไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเหมือนการเกิดอุบัติเหตุประเภทอื่น แต่ความล้มเหลวของสถาบันการเงินมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อไปยังสถาบันการเงินอื่นๆ ด้วยเช่นกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ความบกพร่องของการกำกับดูแลการดำเนินงานของธนาคารและกฎหมายที่ไม่เข้มงวด

2. การประกันทั่วไปมีจุดมุ่งหมายที่จะคุ้มครองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดหรือเหตุการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ แต่ความล้มเหลวของสถาบันการเงินมักเกิดจากการบริหารงานที่เกิดจากความผิดพลาด

3. การประกันเงินฝากนอกจากจะมีเป้าหมายเพื่อคุ้มครองผู้ฝากเงินแล้วยังจะให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงินที่ล้มละลายด้วย

4. เมื่อสถาบันการเงินล้มละลายรัฐบาลจะให้ความคุ้มครองผู้ฝากเงินไม่ทางตรงก็ทางอ้อม แต่การประกันภัยประเภทอื่นรัฐบาลจะไม่เข้ามาเกี่ยวข้อง

Financial Stability Board หรือ FSB (2012, น.8) ได้ให้ความหมายของระบบประกันเงินฝากไว้ใน “Thematic Review on Deposit Insurance Systems” ว่า ระบบประกันเงินฝาก หมายถึง ระบบที่จัดตั้งขึ้นมาเป็นพิเศษ (ไม่ว่าจะดำเนินการโดยนิติบุคคลหรือไม่ก็ตาม) เพื่อให้ความคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินในธนาคารเพื่อความปลอดภัยทางการเงินและสนับสนุนความมั่นคงทางการเงิน เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพและมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนความมั่นคงของสถาบันการเงินและเป็นการคุ้มครองเงินฝาก

ศิริ การเจริญดี (อ้างถึงใน ต้องตา ตันตรัตนพงษ์, 2552, น.43) ได้ให้ความหมายของระบบประกันเงินฝาก ไว้ใน “สถาบันประกันเงินฝากแห่งประเทศไทย เศรษฐกิจการคลังการธนาคาร” ว่าการประกันเงินฝาก หมายถึง การที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐบาลหรือองค์กรที่ได้รับความเชื่อถือจากประชาชนให้สัญญาแก่ประชาชนว่าหากนำเงินไปฝากกับสถาบันการเงิน เงินฝากจำนวนดังกล่าวจะไม่สูญหาย แม้ว่าสถาบันการเงินนั้นจะเลิกกิจการไปแล้วก็ตาม และในการประกันนี้ประชาชนผู้ฝากเงินจะไม่ต้องรับภาระในการจ่ายเบี้ยประกัน ผู้ที่จะต้องรับภาระคือสถาบันการเงินที่ผู้ฝากเงินใช้บริการอยู่

จากแนวคิดข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การประกันเงินฝาก คือการที่สถาบันการเงินให้ความเชื่อมั่นแก่ผู้ฝากเงินว่าหากสถาบันการเงินเกิดการล้มละลายหรือเลิกกิจการไป เงินฝากของผู้ฝากจะไม่มี การสูญหาย ผู้ฝากเงินจะยังคงได้รับเงินฝากของตนเองตามที่พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากได้กำหนดวงเงินคุ้มครองไว้

#### 2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของอัตราดอกเบี้ยต่อการระดมเงินออมทรัพย์

McKinnon (อ้างถึงใน ทิพย์วารี สุปรียศิลป์, 2550, น.16) กล่าวว่าไว้ว่า นอกจากรายได้จะเป็นตัวกำหนดการออมทรัพย์แล้ว อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ซึ่งเป็นผลตอบแทนของเงินออมก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดการออมทรัพย์เช่นเดียวกัน ดังนั้น นโยบายการเงินที่จูงใจจะสามารถช่วยเพิ่มการออมของภาคเอกชนได้ นอกจากนี้ ในระบบเศรษฐกิจที่มีการคิดค้นสิ่งใหม่ๆ ซึ่งทำให้อัตราความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวขึ้น และรายได้ที่เพิ่มขึ้นจะทำให้เกิดการถือทรัพย์สินทางการเงินที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ความโน้มเอียงในการออมเพิ่มขึ้นตามเช่นกัน

หากสมมติให้ปริมาณเงินมีความหมายรวมถึงเงินฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ในธนาคารพาณิชย์ ซึ่งถือเป็นทรัพย์สินทางการเงินที่มีสภาพคล่องของผู้ออม โดยผู้ออมแต่ละคนสามารถเลือกถือเงินหรือสินค้าได้ และสมมติว่าผู้ถือเงินสามารถคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อได้อย่างแน่นอน ดังนั้น จะเห็นได้ว่าที่ระดับของการพัฒนาหนึ่งๆ ของประเทศ ค่าของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงของเงินออม (อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงินลบอัตราเงินเฟ้อ) ซึ่งถือเป็นตัวกำหนดการถือเงินหรือการออมเงินที่แท้จริงของภาคเอกชน จะมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินออม ทั้งนี้เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากนั้นถูกใช้ป็นสิ่งจูงใจเพื่อก่อให้เกิดการขยายตัวของการออมทรัพย์นั่นเอง

จากข้อสมมติข้างต้น สามารถเขียนฟังก์ชันความต้องการถือเงินที่แท้จริง ( $M/P$ ) ซึ่งถูกกำหนดโดยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ( $r$ ) และรายได้ที่แท้จริง ( $Y$ ) ดังนี้

$$M/P = f(Y, r)$$

$$\text{โดยที่ } f_1 = \frac{\partial(M/P)}{\partial(Y)} > 0$$

$$\text{และ } f_2 = \frac{\partial(M/P)}{\partial(r)} < 0$$

ดังนั้นฟังก์ชันการออมตามโครงสร้างทางการเงินอย่างง่าย โดยสามารถแสดงรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างการออม รายได้ และผลตอบแทนดังนี้

$$S = S(Y, r)$$

$$\text{โดยที่ } S = \text{การออม}$$

$$Y = \text{รายได้}$$

$$r = \text{ดอกเบี้ยอัตราเงินฝากประเภทต่างๆ}$$

จากแนวคิดข้างต้นนี้สามารถสรุปได้ว่า อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของการถือเงินมีอิทธิพลในทางบวกต่อความโน้มเอียงในการออม หรือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากมีอิทธิพลต่อปริมาณเงินออมในธนาคารพาณิชย์และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

## 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทิพย์วารี สุปรีย์ศิลป์ (2550) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมในตลาดการเงินโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการออมในตลาดเงินทั้งระบบ (ตลาดเงินและตลาดทุน) ปัจจัยที่มีผลต่อการออม (การออมในธนาคารพาณิชย์ ในตราสารทุน ในตราสารหนี้) รวมถึงการศึกษาความสัมพันธ์ของตลาดเงินและตลาดทุน การโยกย้ายเงินออมระหว่างตลาดทั้ง 3 ประเภท โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา (Time-Series Data) และมีการแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 3 ช่วงด้วยกัน ช่วงแรกคือ ช่วงก่อนและหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2533-2549) ช่วงที่สองคือ ช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2533-2539) และช่วงสุดท้ายคือ ช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2540-2549) มาทำการวิเคราะห์และประมาณค่าด้วยวิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อประมาณค่าเศรษฐกิจ รวมถึงการเคลื่อนย้ายการออมแต่ละตลาดด้วย



ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจบางปัจจัยมีผลต่อการออมในแต่ละตลาดที่แตกต่างกัน รวมถึงการโยกย้ายเงินออมระหว่างตลาดก็แตกต่างกันไปด้วย กล่าวคือในช่วงแรก (พ.ศ. 2533-2549) และในช่วงที่สาม (พ.ศ. 2540-2549) พบว่ามีการโยกย้ายเงินออมระหว่างฝากเงินในธนาคารพาณิชย์กับการออมในรูปของพันธบัตรรัฐบาลและระหว่างการออมในรูปหลักทรัพย์กับการออมในรูปพันธบัตรรัฐบาล ช่วงที่สอง (พ.ศ. 2533-2539) พบว่ามีการโยกย้ายเงินออมระหว่างทั้งสามตลาด

งานวิจัยของทิพย์วารี สุปรียศิลป์ สามารถนำมาใช้ประยุกต์ได้ในส่วนของกาให้ตัวแปร Y เป็นตัวแปรตามแทนปริมาณของเงินในตลาดต่างๆ ซึ่งได้แบ่งการออมและการลงทุนในตลาดการเงินเป็น 3 ระบบ คือ 1 การให้ปริมาณเงินฝากประจำ เป็นตัวแทนของ การออมและลงทุนในธนาคารพาณิชย์ 2 การให้มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด เป็นตัวแทนของการออมและลงทุนในตลาดตราสารทุน (หุ้น) และ 3 การให้มูลค่าพันธบัตรรัฐบาล เป็นตัวแทนของการออมและการลงทุนในตลาดตราสารหนี้ และในส่วนของตัวแปร X เป็นตัวแปรอิสระที่มีความคล้ายกับการวิจัยในครั้งนี้อยู่ในเรื่องของระยะเวลาในการลงทุนและผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน

มณฑา บุษผาชื่น (2551) วิจัยเรื่องทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการฝากเงินของลูกค้า และระดับทัศนคติของลูกค้าผู้ฝากเงินธนาคารนครหลวงไทย สาขาเทเวศร์ ที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ลูกค้าผู้ฝากเงินของธนาคารนครหลวงไทย สาขาเทเวศร์ จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ 1. สถิติเชิงพรรณนา (Discriptive ststislics) 2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ใช้ทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ t-test หรือ F-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของผู้ฝากเงินมีแนวโน้มที่จะกระจ่ายเงินฝากไปหลายบัญชี ในจำนวนเงินไม่เกิน 1 ล้านบาทต่อ 1 บัญชี ไปฝากกับธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และธนาคารของรัฐ ในส่วนของทิศทางการลงทุนมีแนวโน้มจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสินและกองทุนรวม ทัศนคติที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากนั้นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับทัศนคติที่ดีถึงร้อยละ 72

งานวิจัยของมณฑา บุษผาชื่น สามารถนำมาใช้ประยุกต์ในการวิจัยได้ เนื่องจากในข้อสมมติฐานของมณฑา บุษผาชื่น ที่ว่าผู้ฝากเงินที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีทัศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากแตกต่างกัน ซึ่งตรงตามข้อสมมติฐานในงานวิจัยครั้งนี้

พรรณภา วิไลศรีอัมพร (2552) วิจัยเรื่องพฤติกรรมกรรมการออม และปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สังกัดศูนย์บริการลูกค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออม ปัจจัยที่มีผลต่อการออม และความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการออมกับปัจจัยส่วนบุคคลของ พนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สังกัดศูนย์บริการลูกค้า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ พนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สังกัดศูนย์บริการลูกค้า จำนวน 300 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1. พฤติกรรมการออมของพนักงานส่วนใหญ่มีจำนวนเงินออมร้อยละ 20 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน และฝากเงินไว้กับธนาคาร เพราะสะดวกในการนำเงินออกมาใช้ มีระยะเวลาในการออม 1-5 ปี 2. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมของพนักงาน คือ ทักษะคติในการออมของบุคคล ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทนและอัตราดอกเบี้ย ความสะดวกในการออม การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการ ความมั่นคงของสถาบันการเงินและเงินเฟ้อ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ส่งผลให้การออมเพิ่มขึ้น คือรายได้เพิ่มขึ้น และปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ส่งผลให้การออมลดลง คือค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น สาเหตุที่ไม่ออมเพราะรายได้น้อยไม่มีเงินเหลือในการออม 3. ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินออมกับปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า อายุ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนและจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่รับภาระค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออม ในส่วนของระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออม

งานวิจัยของพรรณภา วิไลศรีอัมพร สามารถนำมาใช้ประยุกต์ในการวิจัยได้ เนื่องจากในข้อสมมติฐานของพรรณภา วิไลศรีอัมพร ที่ว่าจำนวนการออมไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งตรงข้ามกับข้อสมมติฐานในงานวิจัยครั้งนี้

อนุชิต เลิศบัณฑิตกุล (2552) ศึกษาพฤติกรรมกรรมการลงทุนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีอยู่ใน บมจ.ตลาดอนุพันธ์ฯ ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาพฤติกรรมกรรมการลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์ และระดับความสำคัญของปัจจัยพื้นฐานทางการลงทุนที่มีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีอยู่ใน บมจ.ตลาดอนุพันธ์ฯ ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ 2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีอยู่ใน บมจ.ตลาดอนุพันธ์ฯ ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้จากแบบสอบถาม จำนวน 600 ชุด

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการลงทุน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการประยุกต์ใช้สัญญาฟิวเจอร์สเพื่อการซื้อขายและเก็งกำไร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาสินทรัพย์อ้างอิง จากการทดสอบด้วยไควแควร์พบว่า ระดับรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับมูลค่าพอร์ตการลงทุน มูลค่าการซื้อขายสัญญาต่อครั้ง วงเงินสำหรับการเรียกวางเงินประกันเพิ่มและผลการลงทุนในรอบปีที่ผ่านมา ในขณะที่ระยะเวลาที่ใช้สำหรับการลงทุนมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการถือครองสัญญา ระดับความรู้ความเข้าใจในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับผลการลงทุนในรอบปีที่ผ่านมา สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่ใช้ในการลงทุน รวมถึงปัจจัยด้านกฎระเบียบข้อบังคับในการลงทุน

งานวิจัยของอนุชิต เลิศบัณฑิตกุล สามารถนำมาใช้ประยุกต์ในการวิจัยได้เนื่องจากในข้อสมมติฐานของอนุชิต เลิศบัณฑิตกุล ที่ว่ารายได้เฉลี่ย และระยะเวลาในการลงทุนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งตรงตามข้อสมมติฐานในงานวิจัยครั้งนี้เช่นกัน

ชมพูนุช ชยางกูรกีรติกร (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการออมและลักษณะประชากรศาสตร์ ที่ส่งผลต่อปัจจัยทางการตลาดในการซื้อหน่วยลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ จำกัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะการออมของผู้ถือหน่วยลงทุนกองทุนรวมบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ จำกัด และศึกษาลักษณะการออมที่มีผลต่อความสำคัญของปัจจัยทางการตลาดในการเลือกซื้อหน่วยลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ จำกัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชากรที่ซื้อหน่วยลงทุนในธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาสำนักกรีชโยธินเท่านั้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 25-35 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-50,000 บาท รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริงในแต่ละเดือนต่ำกว่า 30,000 บาท ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของอัตราภาษีมีผลต่อการออมในทิศทางตรงข้ามกัน ดอกเบี้ยเงินฝากมีผลต่อการออมในทิศทางเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีเงินออมร้อยละ 10-20 มีอุปนิสัยในการซื้อของที่มีราคาแพง แต่ก็ยังมีเงินออม ด้านความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อกองทุนรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญปัจจัยทางการตลาดในด้านกระบวนการของระบบป้องกันความปลอดภัยข้อมูลลูกค้ามากที่สุด ด้านลักษณะการออมที่แตกต่างกันให้ความสำคัญปัจจัยทางการตลาดในเรื่องของราคามากที่สุด

งานวิจัยของชมพูนุช ชยางกูรกีรติกร สามารถนำมาใช้ประยุกต์ในการวิจัยได้เนื่องจาก ในแบบสอบถามของชมพูนุช ชยางกูรกีรติกร ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมการออม ซึ่งตรงตามข้อสมมติฐานในงานวิจัยครั้งนี้

รุจิรพีห์ มั่นภูผา (2554) วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมตราสารหนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของกองทุนรวมตราสารหนี้ 2. ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล รวมไปถึงปัจจัยที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของสถานะทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมตราสารหนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักลงทุนทั่วไปที่ประกอบอาชีพรับจ้าง พนักงานเอกชน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว ผู้เกษียณอายุ ที่มีรายได้และเงินออม

ผลการวิจัยพบว่า รายได้เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมตราสารหนี้ของผู้ลงทุนมากที่สุด รองลงมาคือ อายุ สถานภาพ อาชีพ เพศ ระดับการศึกษา ตามลำดับ สำหรับปัจจัยที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของสถานะทางเศรษฐกิจ ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการลงทุน คือ อัตราดอกเบี้ย รองลงมาคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ภาวะเงินเฟ้อ และการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ตามลำดับ

งานวิจัยของรุจิรพีห์ มั่นภูผา สามารถนำมาใช้ประยุกต์ในการวิจัยได้เนื่องจาก หลังจากทำการวิจัยแล้วพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลคือ รายได้และอายุ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการลงทุน ส่วนปัจจัยที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของสถานะทางเศรษฐกิจ คือ อัตราดอกเบี้ย ก็มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนเช่นเดียวกัน ซึ่งตรงตามข้อสมมติฐานในงานวิจัยครั้งนี้เช่นกัน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยนำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยฉบับนี้ และสรุปเพื่อเป็นการเปรียบเทียบและแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องระหว่างงานวิจัยที่กล่าวถึงและงานวิจัยของตนเอง โดยสามารถนำมาแสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้แต่ง	Y	X							X ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้	
		เพศ	อายุ	อาชีพ	การศึกษา	รายได้	สถานภาพ	ปริมาณเงิน ณ ราคางที่		อื่น ๆ
ทิพย์วาริ	ปัจจัยที่มีผลต่อการออมในตลาดเงิน								เงินฝากประจำ GDP	เวลาในการลงทุน
2550	ปริมาณเงินฝาก							x	อัตราเงินปันผลตอบแทน	ผลตอบแทน
	มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด							x	จำนวน บ.หลักทรัพย์	
	มูลค่าพันธบัตรรัฐบาล							x	อัตราผลตอบแทนพันธบัตรฯ	
									เวลาในการลงทุน	
									อัตราแลกเปลี่ยน	
มณฑา	ทัศนคติของผู้ฝากเงินต่อ	x	x	x	x		x			การศึกษา
2551	สถาบันคุ้มครองเงินฝาก									
พรธรรมา	พฤติกรรมการออมและ	x	x		x	x	x		ค่าใช้จ่าย	การศึกษา รายได้
2552	ปัจจัยที่มีผลต่อการออมฯ								จำนวนประชากร	
อนุชิต	พฤติกรรมการลงทุนและ	x	x	x	x	x			ประสบการณ์ในการลงทุน	การศึกษา รายได้
2552	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน								เวลาในการลงทุน	เวลาในการลงทุน
										ประสบการณ์ในการลงทุน

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผู้แต่ง	Y	X						X ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้	
		เพศ	อายุ	อาชีพ	การศึกษา	รายได้	สถานภาพ		ปริมาณเงิน ณ ราคาคงที่
ชมพูนุช 2554	ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อ หน่วยลงทุน	x	x	x	x	x		ภาษี ดอกเบี้ย สภาพคล่อง ความรู้สึก การคาดการณ์ จำนวนประชากร	การศึกษา ดอกเบี้ย รายได้
รุจิรพันธ์ 2554	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ พฤติกรรมการลงทุนในตราสารหนี้	x	x	x	x	x	x	อัตราดอกเบี้ย ภาวะเงินเฟ้อ การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ GDP	การศึกษา รายได้ ดอกเบี้ย

- หมายเหตุ.
- สัญลักษณ์ “X” ในตาราง คือ ตัวแปรอิสระของงานวิจัยแต่ละเรื่องที่มีความเหมือนกัน
  - ในช่อง “อื่นๆ” หมายถึง ตัวแปรอิสระของงานวิจัยแต่ละเรื่องที่ไม่เหมือนกัน
  - ในช่องสุดท้าย “X ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้” หมายถึง ตัวแปรอิสระของงานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น ตัวไหนบ้างที่มีความเหมือนกันงานวิจัยฉบับนี้
  - ส่วนในช่องที่เว้นว่าง หมายถึง งานวิจัยของแต่ละท่านที่ได้กล่าวมาไม่มีตัวแปรอิสระนี้อยู่ในงานวิจัย

### บทที่ 3

## ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันประกันเงินฝาก

การประกันเงินฝากเป็นระบบที่รัฐบาลสร้างขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ผู้ฝากเงิน โดยเฉพาะผู้ฝากรายย่อยที่มีเงินฝากอยู่ในสถาบันการเงินต่างๆ ซึ่งไม่อาจเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทางการเงินได้อย่างเพียงพอ และหากว่าสถาบันการเงินที่ฝากเงินไว้ประสบปัญหาหรือถูกปิดกิจการ ระบบประกันเงินฝากนี้จะเข้ามาช่วยเหลือในการจ่ายเงินให้กับผู้ฝากเงิน โดยไม่เกินจำนวนวงเงินที่ได้กำหนดไว้ และยังเป็น การช่วยบรรเทาภาระของภาครัฐในการเข้าไปให้ความช่วยเหลือกับสถาบันการเงินที่ล้มละลายอีกด้วย

การนำระบบประกันเงินฝากมาใช้ในแต่ละประเทศนั้น โดยส่วนมากแล้วจะเริ่มต้นมาจาก การที่ประเทศนั้นๆ ประสบปัญหาทางการเงินอย่างรุนแรง จึงต้องมีการจัดตั้งสถาบันการเงินประกันเงินฝากขึ้นมาเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ฝากในการจ่ายเงินและบรรเทาความตื่นตระหนกของผู้ฝากเงิน ทั้งนี้สถาบันประกันเงินฝากในแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของ บทบาท อำนาจและหน้าที่ เช่น บางประเทศอาจจะให้ความคุ้มครองแก่ผู้ฝากเงินเป็นหลัก แต่บางประเทศอาจจะให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่สถาบันการเงินที่ประสบปัญหา รวมถึงการกำกับตรวจสอบสถาบันการเงินด้วย

เพื่อให้สถาบันประกันเงินฝากในประเทศต่างๆ เป็นที่ยอมรับและถือปฏิบัติกันโดยสากล และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของระบบประกันเงินฝาก องค์กร International Association of Deposit Insurers หรือ IADI จึงเข้ามาเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงสถาบันประกันเงินฝากในแต่ละประเทศเข้าด้วยกัน โดยได้ร่วมกับ Bank for International Settlements (BIS) ซึ่งได้กำหนดหลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิภาพ และได้รับการอนุมัติและนำออกเผยแพร่ในเดือน มิถุนายน 2552 ดังนี้

### 3.1 หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิผล

1. วัตถุประสงค์เชิงนโยบาย (Public-policy objectives) คือ การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงนโยบายและเป้าหมายของระบบประกันเงินฝากไว้อย่างเหมาะสมและเป็นทางการโดยวัตถุประสงค์หลักประการหนึ่งคือ การมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมั่นคงของระบบการเงินและคุ้มครองผู้ฝากเงิน

2. การบรรเทาปัญหาพฤติกรรมชักนำความเสี่ยง (Mitigating moral hazard) คือ การบรรเทาปัญหาพฤติกรรมชักนำความเสี่ยง หรือ Moral hazard โดยออกแบบระบบประกันเงินฝากอย่างเหมาะสมและมี Financial system safety net ทั้งนี้ ลักษณะของระบบประกันเงินฝากที่เหมาะสม ได้แก่ การจำกัดวงเงินประกัน การไม่ประกันเงินฝากบางประเภทและการใช้ระบบเก็บค่าธรรมเนียมตามความเสี่ยง เป็นต้น

3. บทบาทหน้าที่ (Mandate) คือ การกำหนดบทบาทหน้าที่ของสถาบันให้ชัดเจนและเป็นทางการเพียงพอในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางนโยบายและอำนาจความรับผิดชอบของสถาบัน

4. อำนาจ (Powers) คือ การมีอำนาจดำเนินการในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง เช่น การหาแหล่งเงินเพื่อใช้จ่ายคืนเงินฝาก การทำสัญญา การตั้งงบประมาณเพื่อใช้บริหารกิจการภายใน และการได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและทันต่อสถานการณ์เพื่อเป็นหลักประกันว่าสถาบันจะดำเนินการได้ตามที่ผู้ฝากเงินคาดหวัง และมีการกำหนดไว้อย่างเป็นทางการ

5. ธรรมาภิบาล (Governance) คือ การดำเนินงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และปราศจากการแทรกแซงทางการเมืองหรืออิทธิพลของธุรกิจสถาบันการเงิน

6. ความสัมพันธ์กับหน่วยงาน Safety net อื่นๆ (Relationships with other safety-net participants) คือ มีการจัดทำข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างสถาบัน หน่วยงานกำกับดูแลสถาบันการเงิน โดยข้อมูลควรมีความถูกต้องและทันต่อสถานการณ์ ตลอดจนคำนึงถึงการรักษาความลับของข้อมูลด้วย

7. ประเด็นระหว่างพรมแดน (Cross-border issues) คือ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่สำคัญกับสถาบันประกันเงินฝากแห่งอื่น (บางประเทศมีสถาบันประกันเงินฝากหลายแห่ง) หรือหน่วยงานกำกับดูแล สถาบันการเงินในต่างประเทศ โดยเฉพาะกรณีที่มีสถาบันประกันเงินฝากมากกว่า 1 แห่ง จะต้องตกลงกันอย่างชัดเจนว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบจ่ายคืน แต่ต้องคำนึงถึงการรักษาความลับด้วย

8. สมาชิกภาพแบบบังคับ (Compulsory membership) คือ สถาบันการเงินที่รับเงินฝากจากผู้ฝากรายย่อยควรเข้าเป็นสมาชิกของสถาบันแบบภาคบังคับ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา Adverse selection



9. ความคุ้มครอง (Coverage) คือ การกำหนดอย่างชัดเจนว่าเงินฝากประเภทใดบ้างที่ได้รับ การคุ้มครองตามกฎหมาย และการกำหนดระดับวงเงินคุ้มครองครอบคลุมผู้ฝากส่วนใหญ่ใน ระบบ

10. การเปลี่ยนจากระบบคุ้มครองเงินฝากแบบเต็มจำนวน ไปเป็นแบบจำกัดจำนวน (Transitioning from a blanket guarantee to a limited coverage deposit insurance system) คือ ควรทำด้วยความรวดเร็ว เท่าที่ภาวะเศรษฐกิจการเงินของประเทศเอื้ออำนวย

11. การจัดหาเงิน (Funding) คือ มีช่องทางในการจัดหาแหล่งเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายคืนผู้ฝากเงิน ได้อย่างทันทั่วถึง รวมทั้งมีเงินสำรองสภาพคล่องในยามจำเป็น โดยสถาบันการเงินมีหน้าที่นำส่ง เงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก ทั้งนี้ ระบบประกันเงินฝากที่เก็บเงินนำส่งตามความเสี่ยงของ สถาบันการเงิน (Risk-based) ควรมีหลักเกณฑ์วิธีการคำนวณที่โปร่งใสสำหรับสถาบันการเงิน สมาชิกทุกแห่ง

12. ความตระหนักรู้ของสาธารณชน (Public awareness) คือ ระบบประกันเงินฝากจะมี ประสิทธิภาพที่ดีได้ ต้องมีการให้ความรู้กับสาธารณชนเกี่ยวกับประโยชน์และข้อจำกัดของระบบ ประกันเงินฝากอย่างต่อเนื่องด้วย

13. ความคุ้มครองทางกฎหมาย (Legal protection) คือ สถาบันและพนักงานควรได้รับการ ปกป้องจากการถูกฟ้องร้องคดีทางกฎหมายจากการทำงานซึ่งตั้งอยู่บนความถูกต้องและเจตนาที่ สุจริต อย่างไรก็ตามพนักงานก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย Conflict of interest และ Code of conduct ด้วย นอกจากนี้ ควรมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในเรื่องความคุ้มครองทางกฎหมายแก่พนักงาน ซึ่งควรครอบคลุมถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการถูกฟ้องร้องดำเนินคดีด้วย

14. การดำเนินการกับผู้มีส่วนร่วมในการทำให้สถาบันการเงินล้ม (Dealing with parties at fault in a bank failure) คือ สถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีอำนาจในการฟ้องร้อง ดำเนินคดีกับผู้มีส่วนร่วมในการทำให้สถาบันการเงินล้ม

15. การตรวจสอบความผิดปกติของสถาบันการเงิน รวมถึงการเข้าแทรกแซง และการแก้ไข ปัญหาอย่างทันทั่วถึง (Early detection and timely intervention and resolution) คือ สถาบันควรมี ส่วนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน Financial safety net ในการตรวจสอบความผิดปกติของ สถาบันการเงินเพื่อที่จะเข้าไปดำเนินการแก้ไข สถาบันการเงินที่มีปัญหาได้อย่างทันทั่วถึง โดยควร มีการกำหนดเกณฑ์ชี้วัดก่อนว่าสถานการณ์ในลักษณะใดจึงถือว่าสถาบันการเงินกำลังมีปัญหาด้าน การเงินและต้องเข้าไปแก้ไขปัญหา

16. กระบวนการแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพ (Effective resolution processes) คือ ต้อง อำนวยให้สถาบันสามารถจ่ายคืนเงินฝากได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว มีความเป็นธรรมด้วยต้นทุนที่ต่ำ

ไม่ บิดเบือนกลไกตลาด และสามารถจัดการสินทรัพย์เพื่อให้ได้รับชำระคืนสูงสุด รวมทั้งสามารถดำเนินคดีทางกฎหมายกับผู้เกี่ยวข้องนอกจากนี้แล้ว สถาบันหรือหน่วยงานที่มีอำนาจควรรสร้างกลไกที่ยืดหยุ่นในการรักษาธุรกรรมการค้าเงินที่สำคัญของสถาบันการเงินที่มีปัญหา โดยการหาสถาบันการเงินเข้ามารับช่วงสินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินที่ล้มด้วย

17. การจ่ายเงินผู้ฝากเงิน (Reimbursing depositors) คือ มีการจ่ายเงินแก่ผู้ฝากได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสถาบันจะดำเนินการได้หากได้รับข้อมูลสถาบันการเงินที่มีปัญหาแต่เนิ่นๆ รวมทั้งมีการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อการจ่ายเงินและกระบวนการจ่ายเงินไว้ชัดเจน นอกจากนี้แล้วผู้ฝากเงินควรได้รับข้อมูลว่าเมื่อไรที่จะขอรับเงินฝากคืนได้ ภายใต้เงื่อนไขใดบ้าง

18. การติดตามทรัพย์สินคืน (Recoveries) คือ สถาบันควรได้ส่วนแบ่งจากการจัดการทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ล้ม ทั้งนี้ควรมีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนโดยพิจารณาทั้งในเชิงพาณิชย์และเศรษฐกิจควบคู่กันไป (สถาบันคุ้มครองเงินฝาก (DPA), 2555)

### 3.2 สมาคม องค์การระหว่างประเทศ International Association of Deposit Insurers (IADI)

ก่อตั้งขึ้นในวันที่ 6 พฤษภาคม 2545 โดยการรวมตัวกันของหน่วยงานประกันเงินฝากของประเทศต่างๆ มีเป้าหมายหลักในการพัฒนาระบบประกันเงินฝากให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นมีการแลกเปลี่ยนความรู้และความเชี่ยวชาญในเรื่องการประกันเงินฝากระหว่างกัน มีการจัดทำหลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิผล รวมถึงการจัดทำงานวิจัยเพื่อวางแนวทางปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับการประกันเงินฝาก สำนักงานของ IADI อยู่ที่เมืองบาเซิล ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ปัจจุบันมีสถาบันประกันเงินฝากที่เป็นสมาชิกอยู่ 63 แห่งจากทั่วโลก และยังมีหน่วยงานระหว่างประเทศ และธนาคารกลางของอีกหลายประเทศที่เป็นสมาชิกด้วย

(สถาบันคุ้มครองเงินฝาก (DPA), 2555)

วัตถุประสงค์ของ IADI คือ สร้างเสถียรภาพในระบบการเงิน โดยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องการประกันเงินฝากโดย

1. สร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เป็นประโยชน์ และที่เกี่ยวข้องกับระบบประกันเงินฝาก
2. จัดทำข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ระบบประกันเงินฝากภายใต้ภาวะแวดล้อมและโครงสร้างของประเทศที่มีความต่างกัน
3. อำนวยความสะดวกในการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ในเรื่องการประกันเงินฝาก เช่น การจัดการอบรม
4. ให้คำแนะนำในการก่อตั้งและการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ระบบประกันเงินฝาก

## 5. จัดทำผลงานวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระบบประกันเงินฝาก

นอกจากนี้ IADI ยังได้จัดตั้งคณะกรรมการแบ่งตามภูมิภาค (Regional Committee) โดยแต่ละประเทศจะเข้าร่วมเป็นสมาชิกในคณะกรรมการตามภูมิภาคที่ตั้งประเทศของตน Regional Committee ประกอบด้วย

- Africa Committee
- Latin America Committee
- Asia-Pacific Committee
- Europe Regional Committee
- Eurasia Committee
- Middle East and North Africa Committee
- Caribbean Committee

### Asia – Pacific Regional Committee (APRC)

มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของ IADI ทั้งนี้ APRC ได้มีการจัดสัมมนาอบรม ประชุมที่เกี่ยวข้องกับการประกันเงินฝากในภูมิภาคเพื่อเป็นการแบ่งปัน แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ที่หน่วยงานประกันเงินฝากในเอเชียแปซิฟิกให้ความสนใจและให้ความสำคัญร่วมกัน โดยปัจจุบัน APRC มีประเทศสมาชิกทั้งหมด 16 ประเทศ ประกอบด้วย (DPA, 2555)

- |   |                   |
|---|-------------------|
| 1. Deposit Insurance Corporation of Japan             | ประเทศญี่ปุ่น     |
| 2. Deposit Protection Agency                          | ประเทศไทย         |
| 3. Australian Prudential Regulation Authority         | ประเทศออสเตรเลีย  |
| 4. Bangladesh Bank                                    | ประเทศบังกลาเทศ   |
| 5. Central Deposit Insurance Corporation              | ประเทศไต้หวัน     |
| 6. Deposit Insurance Agency                           | ประเทศรัสเซีย     |
| 7. Deposit Insurance and Credit Guarantee Corporation | ประเทศอินเดีย     |
| 8. Deposit Insurance of Vietnam                       | ประเทศเวียดนาม    |
| 9. Hongkong Deposit Protection Board                  | ประเทศฮ่องกง      |
| 10. Indonesia Deposit Insurance Corporation           | ประเทศอินโดนีเซีย |
| 11. Kazakhstan Deposit Insurance Fund                 | ประเทศคาซัคสถาน   |
| 12. Korea Deposit Insurance Corporation               | ประเทศเกาหลี      |
| 13. Malaysia Deposit Insurance Corporation            | ประเทศมาเลเซีย    |
| 14. Philippine Deposit Insurance Corporation          | ประเทศฟิลิปปินส์  |

15. Singapore Deposit Insurance Corporation

ประเทศสิงคโปร์

16. Azerbaijan Deposit Insurance Fund

ประเทศอาเซอร์ไบจาน

โดยที่ 16 ประเทศนี้ก็จะมึคุณลักษณะของการประกันเงินฝากที่อาจจะแตกต่างกันไป โดยจะเห็นได้จากตารางนี้ คือ



ตารางที่ 3.1 คุณลักษณะที่สำคัญของสถาบันคุ้มครองเงินฝากแต่ละประเทศ

คุณลักษณะที่สำคัญของสถาบันคุ้มครองเงินฝากแต่ละประเทศ						
ประเทศ	องค์กรประกันเงินฝาก	ปีที่ก่อตั้ง	สถาบันที่รับคุ้มครอง	ประเภทผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคุ้มครอง	อำนาจในการเป็นผู้ชำระบัญชี	วงเงินคุ้มครอง (ดอลลาร์สหรัฐ)
ออสเตรเลีย	Australian Prudential Regulation Authority (APRA)	1998	ธนาคารพาณิชย์ สหภาพเครดิต;ธนาคารเพื่อการเกษตรและอื่นๆ สถาบันรับฝากเงินรายย่อย ที่ APRA ดูแลอยู่	บัญชีออมทรัพย์ เงินฝากกระแสรายวัน เงินฝากประจำ	ไม่มีอำนาจในการชำระบัญชี แต่สามารถแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี ได้	1,016,300.00 ต่อคน ต่อสถาบัน
เกาหลี	Korea Deposit Insurance Corporation	1996	ธนาคารพาณิชย์ บริษัท ประกันภัย ธนาคารเพื่อการเกษตร บริษัท หลักทรัพย์	บัญชีออมทรัพย์ บัญชีกระแสรายวัน ตั๋วสัญญาใช้เงิน เช็คเดินทาง ครีฟ เงินฝากเงินตราต่างประเทศ	มีอำนาจในการชำระบัญชีได้	43,902.00 ต่อสถาบัน

ที่มา: [www.iadi.org](http://www.iadi.org)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

คุณลักษณะที่สำคัญของสถาบันคุ้มครองเงินฝากแต่ละประเทศ						
ประเทศ	องค์การประกันเงินฝาก	ปีที่ก่อตั้ง	สถาบันที่รับคุ้มครอง	ประเภทผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคุ้มครอง	อำนาจในการเป็นผู้ชำระบัญชี	วงเงินคุ้มครอง (ดอลลาร์สหรัฐ)
บังกลาเทศ	Bangladesh Bank	1972	ธนาคารพาณิชย์	เงินฝากทุกประเภท	ขึ้นอยู่กับกรณีตัดสินของศาล	1,360.00 ต่อคน ต่อสถาบัน
อินเดีย	Deposit Insurance and Credit Guarantee Corporation ( DICGC )	1962	ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารท้องถิ่น สหกรณ์ทั่วประเทศ	บัญชีออมทรัพย์ บัตรเงินฝากที่ธนาคารเป็นผู้ออก เช่น บัตรออมทรัพย์ ประจำ และกระแสรายวัน ยกเว้น เงินฝากของรัฐบาลต่างประเทศ เงินฝากของรัฐบาลกลาง ธนาคารพัฒนาที่ติดกับธนาคารสหกรณ์รัฐ เงินฝากระหว่างธนาคาร	ไม่มีอำนาจในการชำระบัญชี	2,240.00 ต่อคน

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

คุณลักษณะที่สำคัญของสถาบันคุ้มครองเงินฝากแต่ละประเทศ						
ประเทศ	องค์กรประกันเงินฝาก	ปีที่ก่อตั้ง	สถาบันที่รับคุ้มครอง	ประเภทผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคุ้มครอง	อำนาจในการเป็นผู้ชำระบัญชี	วงเงินคุ้มครอง (ดอลลาร์สหรัฐ)
ฮ่องกง	Hong Kong Deposit Protection Board	2004	เฉพาะธนาคารที่ได้รับอนุญาต	บัญชีออมทรัพย์ บัญชีเงินฝากประจำไม่เกิน 5 ปี เงินฝากที่เป็นเงินตราต่างประเทศ	ไม่ระบุ	64,103.00 ต่อคน ต่อ สถาบัน
อินโดนีเซีย	Indonesia Deposit Insurance Corporation	2004	ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารอิสลาม	บัญชีออมทรัพย์ บัญชีเงินฝากประจำ เงินฝากเงินตราต่างประเทศ บัญชีกระแสรายวัน	มีอำนาจในการชำระบัญชีได้	IDR 2,000 ล้าน
ญี่ปุ่น	Deposit Insurance Corporation of Japan (DICJ)	1971	ธนาคารพาณิชย์ สหภาพเครดิต ; สหกรณ์การเงิน	บัญชีออมทรัพย์	ไม่มีอำนาจในการชำระบัญชี	128,650.00

ที่มา: [www.iadi.org](http://www.iadi.org)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

คุณลักษณะที่สำคัญของสถาบันคุ้มครองเงินฝากแต่ละประเทศ						
ประเทศ	องค์กรประกันเงินฝาก	ปีที่ก่อตั้ง	สถาบันที่รับคุ้มครอง	ประเภทผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคุ้มครอง	อำนาจในการเป็นผู้ชำระบัญชี	วงเงินคุ้มครอง (ดอลลาร์สหรัฐ)
คาซัคสถาน	Kazakhstan Deposit Insurance Fund	1999	ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมทรัพย์	บัญชีออมทรัพย์ บัญชีกระแสรายวัน เงินฝากเงินตราต่างประเทศ	มีส่วนร่วมในการชำระบัญชี	34,336.00
ฟิลิปปินส์	Philippine Deposit Insurance Corporation	1963	ธนาคารพาณิชย์, ธนาคารชนบท ธนาคารเพื่อการเกษตร ธนาคารจ้าง, ธนาคารพัฒนา ธนาคารสหกรณ์ออมทรัพย์สี่ดอก บริษัทอื่นๆได้รับอนุญาตให้ ทำหน้าที่ธนาคารในฟิลิปปินส์	บัญชีออมทรัพย์ บัญชีกระแสรายวัน เงินฝากเงินตราต่างประเทศ	มีอำนาจในการชำระบัญชีได้	11,393.00



ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

คุณลักษณะที่สำคัญของสถาบันคุ้มครองเงินฝากแต่ละประเทศ						
ประเทศ	องค์กรประกันเงินฝาก	ปีที่ก่อตั้ง	สถาบันที่รับคุ้มครอง	ประเภทผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคุ้มครอง	อำนาจในการเป็นผู้ชำระบัญชี	วงเงินคุ้มครอง (ดอลลาร์สหรัฐ)
มาเลเซีย	Malaysia Deposit Insurance Corporation	2005	ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารอิสลาม บริษัท ประกันภัย Takaful	บัญชีออมทรัพย์ เชื่ค บัญชีกระแสรายวัน บัญชีเงินฝากประจำ เงินฝากเงินตราต่างประเทศ บัญชีเงินฝากอิสลาม	ไม่มีอำนาจในการชำระบัญชี	80,645.00
ไทย	Deposit Protection Agency of Thailand	2008	ธนาคารพาณิชย์	บัญชีออมทรัพย์ บัญชีกระแสรายวัน บัญชีเงินฝากประจำ บัตรเงินฝาก ใบรับเงินฝาก	มีอำนาจในการชำระบัญชีได้	50,000,000 บาท

ที่มา: [www.iadi.org](http://www.iadi.org)

### 3.3 สถาบันคุ้มครองเงินฝากของไทย Deposit Protection Agency (DPA)

ในอดีต ประเทศไทยไม่มีระบบคุ้มครองเงินฝากที่ชัดเจน การดูแลผู้ฝากเงินขึ้นกับนโยบายของทางการในแต่ละสถานการณ์ จนปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยประสบวิกฤติการณ์ทางการเงินขั้นรุนแรง คณะรัฐมนตรีจึงได้ประกาศให้ความคุ้มครองผู้ฝากและเจ้าหน้าที่เต็มจำนวน โดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงินเป็นผู้รับหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่สถาบันการเงินที่ประสบปัญหา คือ การค้ำประกันและจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินของสถาบันการเงิน ซึ่งได้ก่อภาระต่อรัฐบาล คือ รัฐบาลต้องออกพันธบัตรชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น และเป็นการใช้เงินภาษีจำนวนมากมาสนับสนุนภาคสถาบันการเงิน (สถาบันคุ้มครองเงินฝาก (DPA), 2555)

#### 3.3.1 ความเป็นมาของสถาบันคุ้มครองเงินฝากไทย

สถาบันคุ้มครองเงินฝากของไทยมีความเป็นมาดังนี้

พ.ศ. 2540 วิกฤติการณ์ดังกล่าวเริ่มขึ้นจากภาวะการณ์ส่งออกชะลอตัวลง การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดสูงขึ้นถึง 8 % สถาบันการเงินขาดความเชื่อมั่นจากประชาชนเพิ่มขึ้น ค่าเงินบาทลดลง และในขณะนั้นก็มีการเก็งกำไรอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้แก้ปัญหานี้คือ พยายามซื้อเงินบาทหลายดอลลาร์สหรัฐ จนในที่สุดจึงได้ยกเลิกระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบตะกร้าเงินมาเป็นอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว เริ่มตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 จากนั้นค่าเงินบาทก็ผันผวนเป็นอย่างมาก โดยในวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2541 ค่าเงินบาทอ่อนที่สุดถึงระดับ 55.3 บาทต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ รัฐบาลนำโดยนายชวน หลีกภัย จึงต้องทำสัญญากู้เงินฉุกเฉินกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ธนาคารโลก (World Bank) ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) รัฐบาลญี่ปุ่น และธนาคารกลางของประเทศต่างๆ อีก 7 ประเทศ เพื่อนำมาใช้ในการชดเชยการขาดดุลในบัญชีดุลการชำระเงินและสร้างฐานะทุนสำรองเพื่อการชำระเงินระหว่างประเทศ นอกจากนี้จะส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจแล้วยังส่งผลกระทบต่อระบบสถาบันการเงินซึ่งเป็นปัญหามาจากการเพิ่มขึ้นของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (non – performing loan : NPL) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปล่อยกู้สินเชื่อสังหาริมทรัพย์ ในเวลานั้น ประเทศไทยมีภาระหนี้สาธารณะซึ่งทำให้ประเทศอยู่ในสภาพล้มละลาย

พ.ศ. 2546-2547 ระบบเศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินของประเทศไทยเริ่มฟื้นตัว และ เสถียรภาพมากยิ่งขึ้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้นำเสนอการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากต่อกระทรวงการคลัง ในปี พ.ศ. 2547 คณะรัฐมนตรีได้มีการพิจารณากฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเงินฝากอย่างรอบคอบแล้วจึง ได้มีความเห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

พ.ศ. 2550-2551 รัฐสภาให้ความเห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากใน เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2550 และมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2551 เป็นต้นมา

### 3.3.2 วัตถุประสงค์

คุ้มครองเงินฝากในสถาบันการเงิน เสริมสร้างความมั่นคง และเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน และดำเนินการกับสถาบันการเงินที่ถูกควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน รวมทั้งชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต (DPA, 2555)

หลักการที่สำคัญคือ คุ้มครองผู้ฝากให้ได้รับเงินฝากคืนโดยเร็ว ในกรณีที่สถาบันการเงินล้ม หรือประสบปัญหาโดยเฉพาะผู้ฝากรายย่อยที่เป็นผู้ฝากส่วนใหญ่ในระบบ ที่มีเงินฝากไม่เกินวงเงินคุ้มครอง เพื่อไม่ให้ผู้ฝากได้รับผลกระทบ มีการกำหนดจำนวนเงินที่คุ้มครองไว้ชัดเจน เพื่อช่วยบรรเทาความตื่นตระหนกและพากันไปถอนเงินออกจากสถาบันเมื่อมีข่าวเกี่ยวกับสถาบันการเงิน ผู้ฝากไม่จำเป็นต้องเร่งถอนเงินเพราะอาจจะทำให้เกิดปัญหาสภาพคล่องและการขาดความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินต่างๆลุกลามต่อเนื่องในลักษณะลูกโซ่

### 3.3.3 หน้าที่หลักของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก คือ

1. คุ้มครองเงินฝากให้แก่ผู้ฝากเงิน โดยจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากโดยเร็วเมื่อสถาบันการเงินปิดกิจการ
2. เก็บเงินนำส่งจากสถาบันการเงินที่ได้รับความคุ้มครอง เพื่อสะสมไว้เป็นกองทุนคุ้มครองเงินฝาก สำหรับใช้ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินตามวงเงินและระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หากสถาบันการเงินใดถูกปิด
3. ชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกปิด และนำเงินที่ได้รับจากการชำระบัญชี จ่ายคืนให้แก่ผู้ฝากในกรณีที่มีเงินฝากเกินวงเงินที่กำหนด

### 3.3.4 ประโยชน์ของการมีระบบคุ้มครองเงินฝาก

1. ประโยชน์ต่อผู้ฝากเงิน คือ เงินฝากในสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ระบบนี้ได้รับการคุ้มครองตาม พรบ.ฯ โดยอัตโนมัติ ผู้ฝากไม่ต้องกังวล หรือ ดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ได้รับการคุ้มครองเงินฝาก เมื่อสถาบันการเงินใดถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ฝากจะได้รับเงินคืนอย่างรวดเร็ว อีกทั้งจะส่งเสริมให้ผู้ฝากเงินติดตามข่าวสารหาข้อมูลทางการเงินมากขึ้น
2. ประโยชน์ต่อระบบการเงิน คือ สถาบันการเงินมีความเข้มแข็ง มีการแข่งขันตามกลไกตลาด ซึ่งจะส่งผลให้ต้นทุนทางการเงินมีความเหมาะสม
3. ประโยชน์ต่อภาครัฐ คือ ภาครัฐไม่ต้องใช้เงินภาษีของประชาชนมาจ่ายคืนเงินให้แก่ผู้ฝาก

ตารางที่ 3.2 ตารางวงเงินที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติ

ระยะเวลา	วงเงินเดิม ตาม พ.ร.บ.ฯ	วงเงินใหม่ ตามพระราชบัญญัติ
11 ส.ค. 51 - 10 ส.ค. 52	เต็มจำนวน	เต็มจำนวน
11 ส.ค. 52 - 10 ส.ค. 53	100 ล้านบาท	เต็มจำนวน
11 ส.ค. 53 - 10 ส.ค. 54	50 ล้านบาท	เต็มจำนวน
11 ส.ค. 54 - 10 ส.ค. 55	10 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
11 ส.ค. 55 - 10 ส.ค. 58	1 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
11 ส.ค. 58 - 10 ส.ค. 59		ไม่เกิน 25 ล้านบาท
11 ส.ค. 59 เป็นต้นไป		ไม่เกิน 1 ล้านบาท

ที่มา: สถาบันคุ้มครองเงินฝาก (DPA)

### 3.3.5 เงินฝากที่ได้รับความคุ้มครอง

เงินฝากที่จะได้รับความคุ้มครองตามพระราชกฤษฎีกาใหม่ที่กำหนดขึ้นนี้ คือ บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ (สะสมทรัพย์ เพื่อเรียก หรือบัญชีเงินฝากที่มีลักษณะเดียวกัน และต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม) บัญชีเงินฝากประจำ (บัญชีเงินฝากจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลา) บัตรเงินฝาก ใบรับเงินฝาก และบัญชีที่มีการเรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่สถาบันการเงินรับฝากจากประชาชนโดยมีข้อผูกพันว่าจะต้องจ่ายคืนแก่ผู้ฝากเงิน (สถาบันคุ้มครองเงินฝาก, 2555)

### 3.3.6 สถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้การควบคุมของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ประกอบไปด้วยธนาคารพาณิชย์ 31 แห่ง คือ

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	ธนาคารทีสโก้ จำกัด (มหาชน)
ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน)
ธนาคารซีไอเอ็มบีไทย จำกัด (มหาชน)	ธนาคารธนาชาต จำกัด(มหาชน)
ธนาคารเมกะ สากลพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด
ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)	ธนาคารไอซีบีซี (ไทย) จำกัด
ธนาคารไทยเครดิต เพื่อรายย่อย จำกัด (มหาชน)	ธนาคารเจพีมอร์แกน เซส
ธนาคารเดอะรอยัลแบงก์ออฟสกอตแลนด์ เอ็น.วี.	ธนาคารซีทีแบงก์ เอ็น.เอ.
ธนาคารโอเวอร์ซี-ไซนิสแบงกิ้งคอร์ปอเรชั่น จำกัด	ธนาคารอาร์ เอช บี จำกัด
ธนาคารแห่งโตเกียว-มิตซูบิชิ ยูเอฟเจ จำกัด	ธนาคารคอยซ์แบงก์.
ธนาคารแห่งอเมริกา เนชั่นแนล แอสโซซิเอชัน	ธนาคารมิซูโฮ คอร์ปอเรต จำกัด
ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด(ไทย) จำกัด(มหาชน)	ธนาคารบีเอ็นพี พารีบาส์
ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้แบงกิ้งคอร์ปอเรชั่น จำกัด	ธนาคารอินเดียเน โอเวอร์ซีส์
ธนาคารซุมิตโม มิตซุย แบงกิ้งคอร์ปอเรชั่น	ธนาคารแห่งประเทศไทย จำกัด
ธนาคารเครดิต ออกรีกอล คอร์ปอเรทแอนด์อินเวสเมนต์แบงก์	

### 3.3.7 บริษัทเงินทุน (3 แห่ง)

1. บริษัทเงินทุนสินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
2. บริษัทเงินทุนกรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน)
3. บริษัทเงินทุนแอดวานซ์ จำกัด (มหาชน)

### 3.3.8 บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ (3 แห่ง)

1. บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ลินน์ ฟิลลิปส์ มอร์ทเกจ จำกัด
2. บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ สหวิริยา จำกัด
3. บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เอเชีย จำกัด

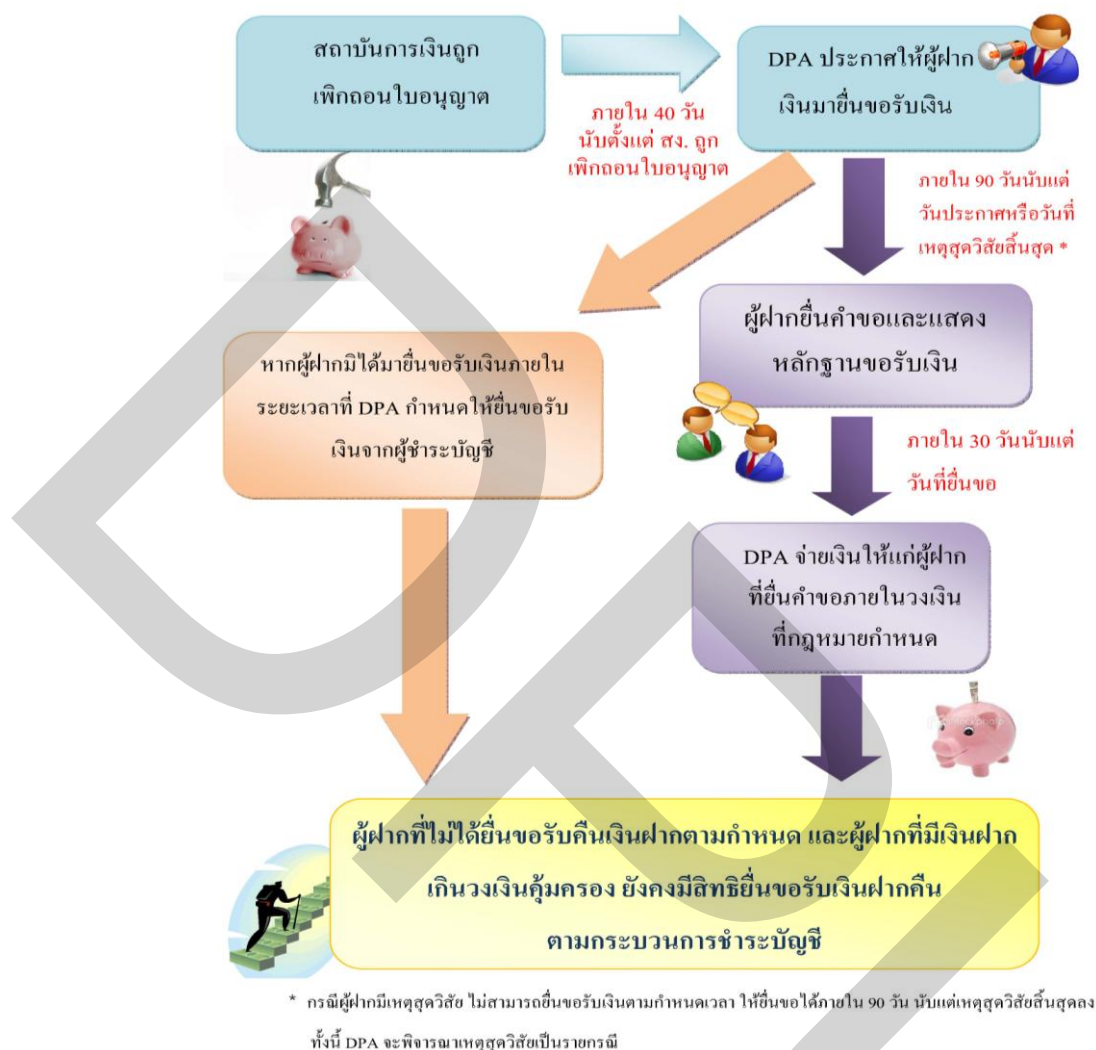
### 3.3.9 เงินฝากที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง

เงินฝากที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง คือ บัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เงินฝากที่มีอนุพันธ์แฝง และเงินฝากระหว่างสถาบันการเงิน

### 3.3.10 เงินกองทุนคุ้มครองเงินฝาก

เงินที่สถาบันนำมาจ่ายคืนผู้ฝากเงินนั้นมาจากเงินที่สถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากตามอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา คือ สถาบันการเงินจะต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากในอัตราไม่เกินร้อยละ 0.01 ต่อปี ของยอดเงินฝากถัวเฉลี่ยของบัญชีที่ได้รับความคุ้มครองตามช่วงเวลาที่เกิดกรรมการกำหนด คือ ให้นำส่งเงินเข้ากองทุนปีละ 2 ครั้ง โดยแบ่งเป็น

- งวดที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน ให้นำส่งภายในวันทำการสุดท้ายของเดือนกรกฎาคม ในปีนั้น
- งวดที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม ให้นำส่งภายในวันทำการสุดท้ายของเดือนมกราคม ในปีถัดไป



### ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนวิธีการขอรับเงินฝากคืน

ที่มา: สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

เมื่อสถาบันทางการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินประกาศให้ผู้ฝากมายื่นขอรับเงิน โดยต้องประกาศภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้ฝากมีเวลาในการยื่นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ประกาศ ซึ่งสถาบันอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 90 วัน เมื่อผู้ฝากยื่นคำขอแล้วสถาบันต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากภายใน 30 วัน เมื่อจ่ายเงินคืนผู้ฝากเงินแล้ว สถาบันจะเข้าสมบัติของผู้ฝากเงินเพื่อขอรับชำระหนี้คืนจากกองทรัพย์สินของสถาบันการเงินโดยจะมีสิทธิในการรับเงินคืนก่อนเจ้าหนี้สามัญอื่น

### 3.3.11 การชำระบัญชี

กฎหมายกำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นผู้ชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยสถาบันคุ้มครองเงินฝากจะเข้าจัดการทรัพย์สิน หนี้สิน และภาระผูกพันของสถาบันการเงินที่ถูกปิดนั้นเพื่อชำระหนี้คืนให้กับสถาบันคุ้มครองเงินฝากก่อนเนื่องจากทางสถาบันได้จ่ายเงินคืนให้กับผู้ฝากเงิน ไปก่อนแล้ว และเจ้าหนี้อื่นที่มีบุริมสิทธิเหนือกว่า และหากมีเงินเหลือ สถาบันคุ้มครองเงินฝากอาจนำเงินมาเฉลี่ยคืนให้แก่เจ้าหนี้สามัญรวมถึงผู้ฝากเงินที่มีเงินฝากเกินวงเงินที่ได้รับความคุ้มครองด้วยในสัดส่วนที่เป็นธรรมและด้วยความยินยอมของเจ้าหนี้ ก่อนที่ทางสถาบันฯจะยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้สถาบันทางการเงินนั้นล้มละลาย

## 3.4 ผลกระทบจากการประกันเงินฝาก (Moral Hazard)

Moral Hazard เกิดขึ้นจาก 2 ประการ คือ (McCoy, 2007, p.18)

1. การประกันเงินฝากจะทำให้ธนาคารที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองเงินฝากมีการลงทุนในธุรกิจหรือสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงเพราะจะทำให้ได้รับผลกำไรที่มากขึ้น
2. การประกันเงินฝากจะทำให้ผู้ฝากเงินและผู้ถือหุ้นขาดความรอบคอบในการตรวจสอบการทำงานของธนาคาร และจะไม่มีการคำนึงถึงความเสี่ยงเพราะพวกเขาเชื่อว่ารัฐบาลจะรับประกันเงินฝากของพวกเขาในวงเงินที่ได้จำกัดไว้แล้ว ส่งผลให้เกิดการลงทุนในสินทรัพย์ที่เสี่ยงเพิ่มมากขึ้นและรัฐบาลจะต้องรับผิดชอบต่อความสูญเสียเหล่านี้

### 3.4.1 แรงจูงใจที่ก่อให้เกิด Moral Hazard

คือ ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของธนาคารซึ่งจะได้รับผลตอบแทนมากกว่าค่าใช้จ่ายที่จะต้องจ่ายที่เกี่ยวกับเงินฝาก กล่าวคือ การที่ธนาคารนำสินทรัพย์ไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าดอกเบี้ย หรือค่าใช้จ่ายที่จะต้องจ่ายให้กับผู้ฝากเงิน การประกันเงินฝากเป็นเพียงการรับประกันเพื่อเป็นการป้องกันการสูญเสีย โดยปกติการประกันภัยของบริษัทเอกชนจะรับประกันภัยต่อความสูญเสียอันเนื่องมาจากความเสี่ยงที่กำหนดไว้ เช่นการเสียชีวิตเนื่องจาก การเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ ยกเว้นการฆ่าตัวตาย แต่การประกันเงินฝากเป็นการประกันความล้มเหลวของธนาคาร โดยไม่คำนึงถึงเหตุผลของความล้มเหลว โดยแรงจูงใจที่ก่อให้เกิด Moral Hazard นั้น แบ่งออกเป็น 2 กรณีคือ

1. ผู้ฝากเงินไม่ได้มีการควบคุมและตรวจสอบการทำงานของธนาคาร
2. ประชาชนที่มีความเชื่อมั่นในระบบธนาคารที่มีการรับประกันเงินฝากสูงจะมีความไว้วางใจในการตรวจสอบความเสี่ยงของธนาคารเกินควร การเปิดเสรีทางการเงินจะทำให้เกิด Moral Hazard เพราะทำให้ธนาคารมีการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีผลตอบแทนสูง เห็นได้จากใน



ปี 1980 เกิดวิกฤตสินเชื่อกว่า รัฐบาลกลางจึงมีการรับประกันเงินฝากจาก \$ 40,000 เป็น \$ 100,000 ต่อผู้ฝากเงินต่อหนึ่งสถาบัน การปรับวงเงินคุ้มครองนี้เพื่อให้ผู้ฝากเงินที่มีเงินฝากจำนวนมากสามารถได้รับการคุ้มครองที่เพิ่มขึ้น หลังจากการปรับวงเงินคุ้มครองแล้วส่งผลให้อัตราเงินเพื่อเพิ่มขึ้น และในปี 2006 ก็ได้มีการปรับวงเงินคุ้มครองจาก \$ 100,000 เป็น \$ 250,000 ต่อผู้ฝากเงินต่อสถาบัน ส่งผลให้ดัชนีเงินเพื่อสูงขึ้นเช่นกัน

สาเหตุของ Moral Hazard คือ (ภาวิน ศิริประภาณุกุล, 2012)

1. ผู้ฝากเงิน การคุ้มครองเงินฝากจะทำให้ผู้ฝากเงินขาดการตรวจสอบสถานะทางการเงินของสถาบันการเงิน เนื่องจากมั่นใจว่าหากสถาบันการเงินล้มละลายอย่างไรก็จะได้เงินคืน ดังนั้นจึงไม่คำนึงถึงความเสี่ยงของสถาบันการเงิน แต่กลับคำนึงถึงผลตอบแทนของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่จะได้รับเท่านั้น กล่าวคือ หากสถาบันการเงินใดให้ดอกเบี้ยสูงกว่าก็จะไปฝากเงินกับสถาบันการเงินนั้น โดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงใดๆ ของสถาบันการเงินเลย

2. ผู้บริหารของสถาบันการเงิน ในเมื่อผู้ฝากเงินไม่มีการคำนึงถึงความเสี่ยงดังที่กล่าวในข้อ 1 แล้ว ผู้บริหารก็ไม่จำเป็นต้องสร้างความมั่นคงให้กับสถาบันการเงิน และไม่ต้องรับผิดชอบกับการบริหารที่ล้มเหลวที่ก่อขึ้น เนื่องจากยังงั้นแล้วสถาบันคุ้มครองเงินฝากก็จะเข้ามาจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน ซึ่งทำให้ผู้บริหารมีแรงจูงใจที่จะดำเนินกิจการไปในความเสี่ยงที่สูง เพื่อต้องการผลตอบแทนที่สูงด้วย

สรุปแล้ว Moral Hazard ของการประกันเงินฝากค่อนข้างมีโอกาสเกิดขึ้นจริงจากแรงจูงใจที่กล่าวข้างต้น นอกจากนี้วัตรกรรมทางการเงินจำนวนมากและกฎระเบียบในการให้บริการก็ก่อให้เกิด Moral Hazard ด้วย เช่น ธนาคารมีการออกธุรกรรมใหม่ๆ ซึ่งอาจจะทำให้กองทุนประกันเงินฝากมีความเสี่ยงภายใต้ทรัพยากร และความเชี่ยวชาญของหน่วยงานกำกับดูแลธนาคารที่มีอยู่จำกัด

### 3.4.2 ข้อจำกัดเกี่ยวกับ Moral Hazard

Moral Hazard เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นที่ทำให้รัฐบาลต้องวางระบบการควบคุมธนาคารให้มีความซับซ้อนซึ่งประกอบไปด้วยข้อจำกัดต่างๆ กฎระเบียบ การป้องกัน การสอบสวน และการลงโทษ นอกจากมาตรการเหล่านี้แล้วยังอีก 2 สิ่งที่มีความจำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงที่เกิดจากการรับประกันเงินฝากคือ

1. ให้มีแผนในการรับประกันเงินฝากเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นทั้งหมด
2. ต้องส่งเสริมให้ผู้ฝากเงินที่มีเงินฝากจำนวนมากและผู้ถือหุ้นรายใหญ่และเจ้าหนี้อื่นๆ มีการตรวจสอบการทำงานของธนาคาร และสิ่งที่สำคัญคือแต่ละประเทศจะต้องมีสถาบันที่จะนำ

ข้อบังคับและมาตรการป้องกันต่างๆ เหล่านี้มาใช้ ยกเว้นกรณีที่ประเทศนั้นมีสภาพแวดล้อมของสถาบันการเงินที่มั่นคงอยู่แล้ว

### 3.5 ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการประกันเงินฝาก

ประโยชน์ของการนำระบบประกันเงินฝากแบบจำกัดวงเงินมาใช้

1. สร้างความชัดเจนในการคุ้มครองผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินซึ่งเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่น ให้กับนักลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศ

2. สร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน โดยรวม เพื่อเป็นการนำไปสู่ระบบการแข่งขันทางการเงินอย่างเสรี

3. ทำให้สถาบันการเงินต้องมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและมีการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินงานรวมถึงการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อเสริมธุรกิจให้ดำเนินงานได้ภายใต้การแข่งขันทางการเงิน

4. ระบบประกันเงินฝากแบบคุ้มครองวงเงินในจำนวนมากที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีส่วนทำให้สถาบันการเงินขาดความระมัดระวังในการดำเนินงาน เนื่องจากสถาบันเชื่อว่าทางการจะไม่ยอมปล่อยให้สถาบันการเงินล้ม แต่ในความเป็นจริงแล้วผู้ฝากเงินต้องพิจารณาอย่างรอบคอบมากขึ้น โดยคำนึงถึงผลตอบแทนที่ความเสี่ยงในการนำเงินไปฝากกับสถาบันการเงินนั้นๆ แทนที่จะพิจารณาแต่ผลตอบแทนที่สูงเพียงอย่างเดียว เพราะสถาบันประกันเงินฝากจะรับผิดชอบเฉพาะจำนวนเงินตามที่กำหนดไว้

5. เพื่อลดภาระของภาครัฐ หมายถึง การจัดตั้งสถาบันการเงินฝากจะลดภาระของรัฐบาลในการค้ำประกัน โดยภาระการประกันเงินฝากจะเป็นหน้าที่ของสถาบันประกันเงินฝากภายในวงเงินที่กำหนด สถาบันประกันเงินฝากจะต้องมีการบริหารงานที่อิสระและดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองโดยที่ไม่เป็นภาระหรือเป็นภาระต่อรัฐบาลน้อยที่สุด

3.5.1 ประโยชน์ต่อผู้ฝากเงิน เงินฝากในสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ระบบเงินฝากจะได้รับการคุ้มครองตาม พ.ร.บ.๑ โดยอัตโนมัติ ผู้ฝากเงินไม่ต้องกังวล หรือ ดำเนินการใดๆ เพื่อให้ได้รับการคุ้มครองเงินฝาก อีกทั้งเมื่อสถาบันการเงินใดถูกเพิกถอนใบอนุญาต สถาบันคุ้มครองเงินฝากจะจ่ายคืนเงินฝากแก่ผู้ฝากเงินตามจำนวนที่กำหนดไว้ตาม พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

3.5.2 ประโยชน์ต่อระบบการเงิน สถาบันการเงินมีความเข้มแข็ง มีอิสระในการดำเนินงาน และมีการแข่งขันอย่างมีอิสระเป็นไปตามกลไกของตลาดซึ่งจะส่งผลให้ต้นทุนทางการเงินมีความเหมาะสม

3.5.3 ประโยชน์ต่อสถาบันการเงิน เมื่อผู้ฝากเงินมีความมั่นใจ สถาบันการเงินก็สามารถระดมทุนจากผู้ฝากเงินเพื่อนำไปทำธุรกิจอื่นๆ อย่างสะดวก เช่น การนำไปปล่อยกู้ หรือปล่อยสินเชื่อและมีต้นทุนในการกู้ยืมที่ต่ำหรือจ่ายดอกเบี้ยเงินฝากที่ต่ำนั่นเอง

3.5.4 ประโยชน์ต่อภาครัฐ เมื่อผู้ฝากเงินมีความมั่นใจในระบบประกันเงินฝากแล้วจะส่งผลให้ผู้ฝากเงินนำเงินมาฝากกับสถาบันทางการเงิน แม้ว่าดอกเบี้ยเงินฝากจะต่ำก็ตาม ซึ่งจะทำให้สถาบันการเงิน มีต้นทุนการกู้ยืมอยู่ในระดับต่ำ เสถียรภาพในระบบการเงินโดยรวมมีสูง ความเสี่ยงที่ภาครัฐ จะต้องยื่นมือเข้ามาแก้ไขปัญหาที่ลดลง โดยหน้าที่หลักๆ ของภาครัฐ คือ การนำเงินคลังมาอัดฉีดเพื่อเสริมสภาพคล่องในระบบ รวมถึงการเพิ่มทุนของธนาคารที่มีฐานะอ่อนแอ

## บทที่ 4

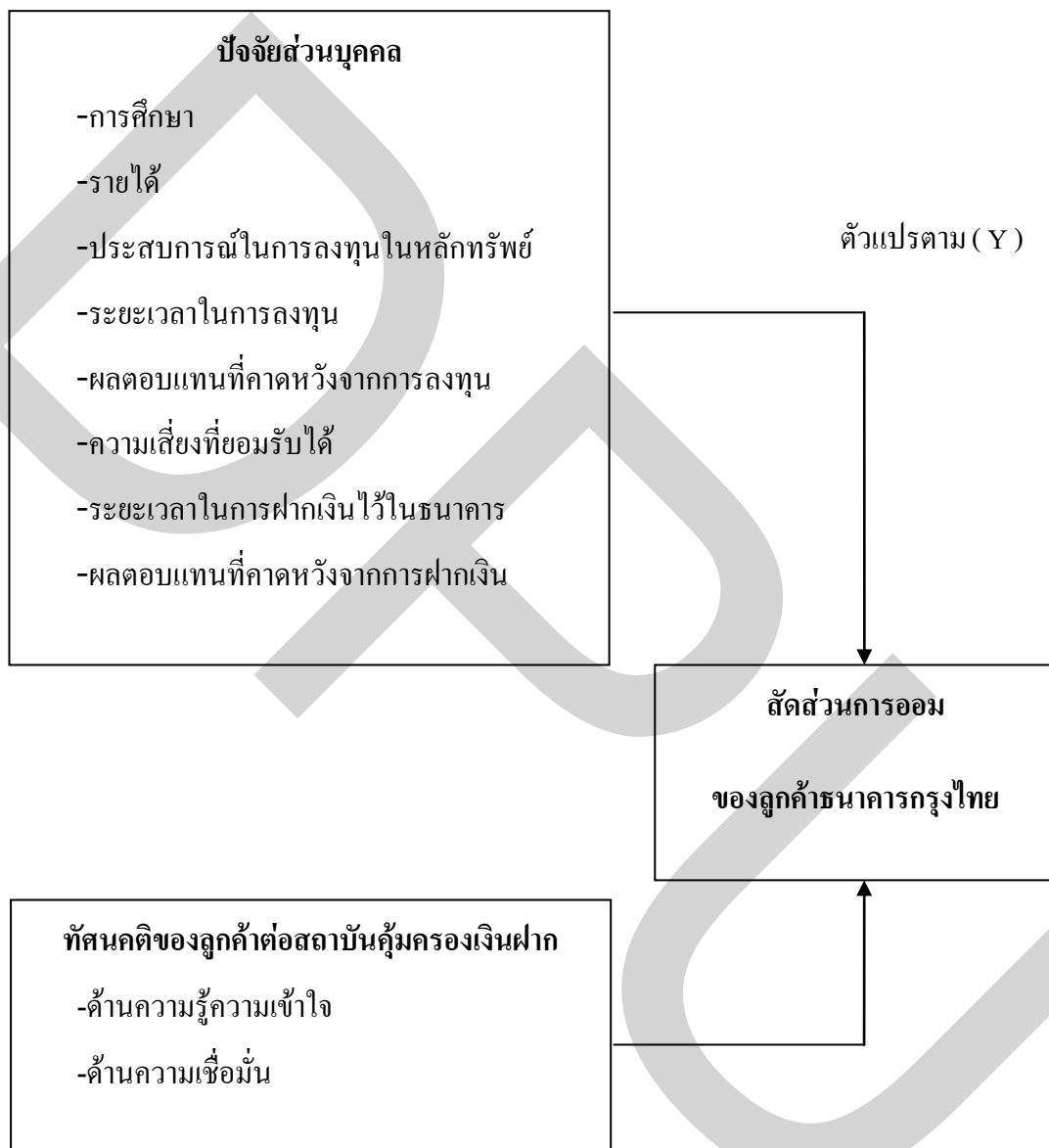
### ระเบียบวิธีวิจัย

ในบทนี้ได้กล่าวถึงระเบียบวิธีการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย กรอบแนวคิดในการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนการสร้าง เครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การให้คะแนนระดับความสำคัญ ซึ่งมี รายละเอียด ดังต่อไปนี้

#### 4.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาการวิเคราะห์พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝากและปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย นั้น กรอบแนวคิดในการวิจัยดังกล่าวเริ่มจากการพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนหรือผู้ฝากเงิน และทัศนคติของผู้ลงทุนหรือผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก จนนำไปสู่การตัดสินใจที่จะออมเงิน โดยแสดงออกมาเป็นปริมาณการออมในธนาคาร ซึ่งกรอบแนวคิดในการวิจัยนั้นสามารถแสดงได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (X)



ภาพที่ 4.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

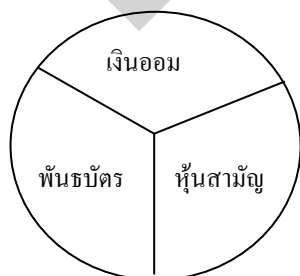
### แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย จะนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของลูกค้ามาทำการวิเคราะห์ผล โดยจะใช้แบบจำลองซึ่งสามารถแสดงให้อยู่ในรูปฟังก์ชันได้ดังนี้

$$Y = f(\text{EDUCATION, INCOME, EXPERIENCE, TIME INVESTMENT, HOPE INVESTMENT, RISK, TIME SAVING, HOPE SAVING, DEPOSIT INDEX})$$

โดยที่ กำหนดให้ตัวแปรตาม (Y) คือ

Y = สัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทยโดยกำหนดให้  
การออมเงินในธนาคารพาณิชย์ ( $y_1$ ) การซื้อตราสารหนี้ เช่น พันธบัตร ( $y_2$ )  
และการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ ( $y_3$ ) โดยเขียนเป็นรูปภาพได้ดังนี้



วงกลมนี้จะประกอบไปด้วยการออม 3 ประเภท คือ เงินออม ( $y_1$ ) พันธบัตร ( $y_2$ )  
หุ้นสามัญ ( $y_3$ ) โดยค่าของ Y ในการวิจัยครั้งนี้จะต้องประกอบไปด้วย 2 เงื่อนไข คือ

1. ค่าของ  $y$  ทั้ง 3 ตัวจะต้องรวมกันแล้วมีค่าเท่ากับ 100 หรือ  $(y_1 + y_2 + y_3) = 100$
2. เนื่องจากงานวิจัยในเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝากซึ่งในปี พ.ศ. 2559 จะมีการลดวงเงินคุ้มครองเงินฝากลง คือไม่เกิน 1 ล้านบาท และจะส่งผลกระทบต่อตรงต่อการออมเงินในธนาคารพาณิชย์ของประชาชน ดังนั้น

$$Y = \frac{y_1}{y_1 + y_2 + y_3} \in [0,1]$$

กล่าวคือ ค่าของ Y ที่ได้จะต้องมีค่าเท่ากับสัดส่วนการออมเงินในธนาคารพาณิชย์ เมื่อเทียบกับปริมาณเงินออมและเงินที่นำไปลงทุนในรูปแบบต่างๆ ทั้ง 3 รูปแบบ ซึ่งค่าที่ได้จะต้องอยู่ระหว่างช่วง 0 ถึง 1 เท่านั้น

โดยที่ ความเสี่ยง : หุ้นสามัญ > พันธบัตร > เงินออม

ผลตอบแทน : หุ้นสามัญ > พันธบัตร > เงินออม

และกำหนดให้ตัวแปรอิสระ ( X ) คือ

EDUCATION	=	การศึกษาลูกค้า
INCOME	=	รายได้ต่อเดือนของลูกค้า
EXPERIENCE	=	ประสบการณ์ในการลงทุน
TIME INVESTMENT	=	ระยะเวลาในการลงทุนในหลักทรัพย์
HOPE INVESTMENT	=	ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน
RISK	=	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
TIME SAVING	=	ระยะเวลาที่ต้องการจะฝากเงินไว้ในธนาคาร
HOPE SAVING	=	ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงิน
DEPOSIT INDEX	=	ดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝาก

เมื่อนำฟังก์ชันที่ได้มาเขียนให้อยู่ในรูปแบบของสมการเชิงเส้น (Linear equations) เพื่อประมาณการด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square) จะสามารถเขียนได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y &= \beta_0 + \beta_1 \text{EDUCATION} + \beta_2 \text{INCOME} + \beta_3 \text{EXPERIENCE} \\
 &+ \beta_4 \text{TIME INVESTMENT} + \beta_5 \text{HOPE INVESTMENT} + \beta_6 \text{RISK} \\
 &+ \beta_7 \text{TIME SAVING} + \beta_8 \text{HOPE SAVING} + \beta_9 \text{DEPOSIT INDEX} \\
 &+ \mu_i
 \end{aligned}$$

โดยให้

$\beta_n$  = ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ (  $n = 1, 2, 3, \dots, 9$  )

$\mu_i$  = ค่าความคลาดเคลื่อน ( Error Term )

## 4.2 สมมติฐานของการศึกษา

1. ระดับการศึกษาของลูกค้ำ (EDUCATION) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย กล่าวคือ ลูกค้ำที่มีการศึกษาที่สูงมักจะมีโอกาสหรือความน่าจะเป็นที่จะมีการออมเงินสูงกว่าคนที่มีการศึกษาในระดับอื่น เนื่องจากการผู้ที่มีการศึกษาสูงย่อมมีความสามารถในการทำความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ซับซ้อนของการออมเงินในรูปแบบต่างๆ ได้มากกว่า

2. รายได้ของลูกค้ำ (INCOME) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย กล่าวคือ รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ พ.ศ. 2549 – 2553 นั้นมีการเพิ่มขึ้นทุกๆ ปีคือ 17,787 18,660 19,782 20,903 และ 22,472 ตามลำดับ และสัดส่วนการออมของครัวเรือนต่อรายได้ตั้งแต่ พ.ศ. 2549 - 2553 ก็ได้เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันโดยคิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ 19.54 22.29 22.39 22.48 และ 25.16 ตามลำดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554 : 3)

3. ประสบการณ์ของลูกค้ำ (EXPERIENCE) มีความสัมพันธ์ทางบวกหรือลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย

จากงานวิจัยของอนุชิต เลิศบัณฑิตกุล ในข้อสมมติฐานคือ ประสบการณ์ในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ผลสรุปที่ได้หลังทำการวิจัยคือ

กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การลงทุน 1ปี หรือน้อยกว่า จะมีจำนวนนักลงทุน 16 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การลงทุน มากกว่า 1 - 3 ปี จะมีจำนวนนักลงทุน 51 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การลงทุน มากกว่า 3 - 5 ปี จะมีจำนวนนักลงทุน 78 คน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางบวก คือ คนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากก็ยังมีจำนวนมากขึ้น

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การลงทุน มากกว่า 5 - 10 ปี จะมีจำนวนนักลงทุน 27 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การลงทุน มากกว่า 10 ปี จะมีจำนวนนักลงทุน 13 คน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางลบ

โดยอธิบายเหตุผลว่า นักลงทุนที่มีอายุมากย่อมมีประสบการณ์ในการลงทุนที่มากกว่า ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความรู้ความเข้าใจในการลงทุนของกลุ่มตัวอย่างประกอบในการวิเคราะห์ ทำให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากจะมีความสามารถในการเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อย ส่งผลให้ผู้ลงทุนที่มีอายุมากมีจำนวนน้อยลง แสดงว่าประสบการณ์ในการลงทุนของนักลงทุนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ



4. ระยะเวลาในการลงทุน (TIME INVESTMENT) มีความสัมพันธ์ทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย กล่าวคือ หลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูง ย่อมมีความเสี่ยงสูง และจะมีการออกหลักทรัพย์มาให้ผู้ลงทุนสามารถลงทุนได้ในระยะเวลาสั้นๆ โดยทั่วไปมีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปีเท่านั้น จึงทำให้ปริมาณการออมเงินในธนาคารพาณิชย์สูงกว่าหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนต่ำ ย่อมมีความเสี่ยงต่ำและจะมีการออกหลักทรัพย์มาให้ผู้ลงทุนสามารถลงทุนได้ในระยะเวลาที่ยาว เช่น พันธบัตรรัฐบาลซึ่งจะทำให้ปริมาณการออมเงินในธนาคารพาณิชย์ต่ำลง

5. ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน (HOPE INVESTMENT) มีความสัมพันธ์ทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย กล่าวคือ เมื่ออัตราผลตอบแทนของการลงทุนในตลาดหุ้นมีผลตอบแทนที่สูงก็ย่อมส่งผลให้ลูกค้านำเงินที่ฝากกับธนาคารพาณิชย์ไปลงทุนเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากอัตราผลตอบแทนของตลาดหุ้นลดลง ลูกค้าก็ย่อมนำเงินมาฝากกับธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นเช่นกัน

6. ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (RISK) มีความสัมพันธ์ทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย กล่าวคือ หากลูกค้าเป็นผู้ที่ชอบความเสี่ยงก็จะลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง เช่น การเล่นหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ แต่หากลูกค้าเป็นผู้ที่ไม่ชอบความเสี่ยงก็จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำหรือแทบจะไม่มีความเสี่ยงเลย เช่น การออมเงินในธนาคารพาณิชย์หรือการซื้อพันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น

7. ระยะเวลาในการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ (TIME SAVING) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย กล่าวคือ เงินฝากที่ให้ผลตอบแทนหรือดอกเบี้ยสูง มักจะมีระยะเวลาในการฝากที่ยาว โดยทั่วไปแล้วจะมากกว่า 1 ปี จึงทำให้ปริมาณการออมเงินในธนาคารพาณิชย์สูงกว่าเงินฝากที่ให้ผลตอบแทนหรือดอกเบี้ยต่ำ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์สั้น โดยทั่วไปแล้วจะน้อยกว่า 1 ปี จะทำให้ปริมาณการออมเงินในธนาคารพาณิชย์ต่ำลงเนื่องจากลูกค้านำเงินไปลงทุนอย่างอื่นที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า

8. ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน (HOPE SAVING) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย กล่าวคือ เมื่ออัตราผลตอบแทนของเงินฝากมีอัตราดอกเบี้ยที่สูงก็ย่อมส่งผลให้ลูกค้านำเงินมาฝากเยอะขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากอัตราผลตอบแทนของเงินฝากลดลง ลูกค้าก็ย่อมฝากเงินน้อยลงเช่นกัน (ทิพย์วาริ สุปรียศิลป์, 2550, น.18)

9. ดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝาก (DEPOINDEX) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้าธนาคารกรุงไทย ดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝากนี้ ผู้วิจัยนำมาจากการรวบรวมระหว่างความรู้ความเข้าใจในสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (KNOW) และความเชื่อมั่นในสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (CONFIDENCE) กล่าวคือ หากลูกค้ามีความรู้ความเข้าใจในหลักการ วิธีการปฏิบัติ และการให้ความช่วยเหลือของสถาบันคุ้มครองเงินฝากแล้ว ก็จะสามารถบรรเทาความตื่นตระหนกของลูกค้าได้ เมื่อสถาบันการเงินล้มละลาย ประกอบกับ การที่ลูกค้ามีทัศนคติที่ดี มีความเชื่อมั่นในสถาบันคุ้มครองเงินฝากว่าจะสามารถคืนเงินให้แก่ลูกค้าได้ตามที่กำหนดไว้ ก็จะไม่ส่งผลให้ปริมาณการออมเงินในธนาคารลดลงแต่อย่างใด

ตารางที่ 4.1 ทิศทางความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรที่คาดว่าจะมีผลต่อสัดส่วนการออมเงินของลูกค้าธนาคารกรุงไทย

เครื่องหมายที่คาดไว้		
ตัวแปรอธิบาย	ค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปร	สัดส่วนการออมในธนาคารพาณิชย์
EDUCATION	$\beta_1$	(+)
INCOME	$\beta_2$	(+)
EXPERIENCE	$\beta_3$	(+) หรือ (-)
TIME INVESTMENT	$\beta_4$	(-)
HOPE INVESTMENT	$\beta_5$	(-)
RISK	$\beta_6$	(-)
TIME SAVING	$\beta_7$	(+)
HOPE SAVING	$\beta_8$	(+)
DEPOSIT INDEX	$\beta_9$	(+)

ในส่วนของ DEPOSITINDEX หรือดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝากนั้นได้มาจากแบบสอบถามในตอนที่ 2 ที่สนทนเกี่ยวกับระบบประกันเงินฝากของสถาบันคุ้มครองเงินฝากประกอบไปด้วยคำถามทั้งหมด 6 ข้อ แต่ละข้อมีคะแนนตั้งแต่ 1 – 5 คะแนนสูงสุดอยู่ที่ 30 คะแนนต่อ 1 ข้อ นำผลคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามทั้ง 6 ข้อมารวมกันแล้วหารด้วย 30 ก็จะได้ค่าอยู่ในช่วง 0 - 1

#### 4.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มลูกค้าของธนาคารกรุงไทย สาขาเทเวศน์ มีจำนวนทั้งหมด 43,434 บัญชี สำหรับกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร Taro Yamane (1967) ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เกิดความคลาดเคลื่อนในการประเมินค่าในระดับร้อยละ 5 โดยกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่  $n$  = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$N$  = จำนวนประชากร

$e$  = 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95

(Yamane, T. 1967. Elementary Sampling Theory, USA: Prentice Hall)

จากการคำนวณจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{43,434}{1 + (43,434)(0.05)^2}$$

$$= 396.35$$

ขนาดของตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 396 ชุด ซึ่งในการแจกแบบสอบถามนั้นลูกค้า 1 คนอาจจะมีหลายบัญชี ดังนั้นผู้วิจัยจึงแจกแบบสอบถามเป็นจำนวนคนแทนจำนวนบัญชีเป็น 396 คน และเพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการตอบแบบสอบถามอย่างไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้เพิ่มแบบสอบถามอีก 4 ชุด รวมแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 ชุด

ขั้นตอนที่ 2 การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) หรือ เรียกอีกอย่างว่า Judgement sampling โดยผู้วิจัยได้ทำการเลือกเฉพาะลูกค้าที่มีบัญชีของธนาคารกรุงไทย สาขาเทเวศน์และเคยได้ยื่นหรือรับทราบข่าวสารของสถาบันคุ้มครองเงินฝากมาแล้วเท่านั้น

#### 4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเรื่องการวิเคราะห์พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝากและปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการตรวจเอกสาร ทฤษฎีและแนวคิดต่างๆ โดยแบ่งแบบสอบถาม เป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของตนเองเพียงข้อเดียว ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์ จำนวนทั้งหมด 3 ข้อ

2. สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการวางแผนการลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของตนเองเพียงข้อเดียว ได้แก่ ระยะเวลาที่ท่านต้องการจะลงทุน ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน สามารถรับผลขาดทุนอันเนื่องมาจากความเสี่ยงจากการลงทุนได้ในระดับใด จำนวนทั้งหมด 3 ข้อ

3. สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์โดยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของตนเองเพียงข้อเดียว ได้แก่ ระยะเวลาที่ท่านต้องการจะฝากเงินไว้ในบัญชีธนาคาร ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยเงินฝากของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 2 ข้อ

4. สอบถามทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระบบประกันเงินฝากของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก โดยแบ่งย่อยออกเป็นอีก 3 ส่วนคือ

4.1 กำหนดให้ลูกค้านำเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของตนเองเพียงข้อเดียว

4.2 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's scale ซึ่งจะมีให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวมีจำนวนทั้งหมด 6 ข้อ

4.3 คำถามข้อสุดท้ายเป็นการสมมติขึ้นมาและให้ลูกค้ากรอกตามความคิดเห็นของตนเองว่าหากท่านมีเงิน 100 บาทจะแบ่งเงิน 100 บาทไปลงทุนเป็นสัดส่วนเท่าไร โดยแบ่งเป็นการฝากเงินในสถาบันการเงิน ชื่อตราสารหนี้ เช่น พันธบัตร ชื่อหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ โดยเหตุที่ต้องสมมติคำถามในข้อนี้เนื่องจากว่า ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าหากวงเงินคุ้มครองเงินฝากเปลี่ยนเป็น 1 ล้านบาทแล้วจะส่งผลกระทบต่อสัดส่วนการออมของลูกค้าอย่างไร ซึ่งวงเงินคุ้มครองนี้จะมีผลบังคับใช้ในอนาคต ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดคะเนได้ว่าในอนาคตลูกค้าจะมีเงินเท่าไร ผู้วิจัยจึงกำหนดให้ลูกค้ามีเงินเพียง 100 บาทเท่านั้นเพื่อความสะดวกในการแบ่งสัดส่วนการลงทุนของลูกค้าเอง

#### 4.5 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันประกันเงินฝาก หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิผล สมาคมและองค์กรระหว่าง ประเทศที่ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องการประกันเงินฝาก ข้อมูลของประเทศที่เป็นสมาชิก APRC ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของไทย ผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบที่เกิดจากการประกันเงินฝาก โดยทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและตำราทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ตลอดจนวารสาร บทความจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันคุ้มครองเงินฝาก (DPA) ธนาคารแห่งประเทศไทย ตลอดจน หอสมุดของมหาวิทยาลัยต่างๆ รวมถึงการสืบค้นข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต
2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบทดสอบ จะได้มีความชัดเจนตามความมุ่งหมายการวิจัยยิ่งขึ้นข้อมูล โดยผู้ตอบเป็นผู้ตอบคำถามด้วยตนเอง
3. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่ร่างได้ ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ (อ.ที่ปรึกษา) พิจารณาตรวจสอบและขอคำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุงเพื่อให้อ่านแล้วมีความเข้าใจง่ายและชัดเจนตามความมุ่งหมายของการวิจัย
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำแล้วมาดำเนินการทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย (Pretest) จำนวน 5 คน
6. ปรับปรุงรูปแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิม เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ
7. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

#### 4.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ การให้คะแนนระดับความสำคัญ เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) ใช้อธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ายุคดิจิทัลในประเทศไทย

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ  $\bar{x}$  แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย  
 $\sum x$  แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด  
 $n$  แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D ( Standard deviation ) เพื่อใช้อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ายุคดิจิทัลในประเทศไทย

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง  
 $(\sum X)^2$  แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง  
 $\sum X^2$  แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวอย่างยกกำลังสอง  
 $n$  แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3. ร้อยละ เป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบด้วย 100 ซึ่งจะหาร้อยละจากสูตรต่อไปนี้โดยโปรแกรม Microsoft Excel ในการแปรข้อมูลให้อยู่ในรูปของร้อยละ จะช่วยให้เราสามารถเทียบได้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

$$P = \frac{f \times 100}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ  
 $f$  แทน ค่าความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ  
 $N$  แทน จำนวนข้อมูล

#### 4. การให้คะแนนระดับความสำคัญ

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม จะนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติและประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ EViews และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ ความรู้ความเข้าใจของลูกค้าเกี่ยวกับระบบประกันเงินฝากของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และนำมาสรุปในรูปแบบของสถิติเชิงพรรณนา โดยแบ่งระดับความคิดเห็นตามรูปแบบของ Likert's scale ซึ่งมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น คะแนน

มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ทำการรวบรวมคะแนนที่ได้ทั้งหมดมาหาค่าคะแนนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการแปลผลแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก ทั้งนี้ได้ใช้ค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) ตามเกณฑ์คะแนนดังนี้

คะแนนสูงสุด – คะแนนต่ำสุด

$$\frac{\text{จำนวนระดับ}}{5 - 1} = 0.8$$

จำนวนหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	อยู่ในเกณฑ์ ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 1.80	อยู่ในเกณฑ์ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

## บทที่ 5

### ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝากและปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วนประกอบไปด้วยส่วนแรก เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการวางแผนการลงทุน ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ ส่วนที่สองเป็นข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบประกันเงินฝากของสถาบันคุ้มครองเงินฝากของลูกค้า ได้ผลการศึกษาดังนี้

#### 5.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล การวางแผนการลงทุน และพฤติกรรมการฝากเงินในธนาคาร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งหมด จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์ ระยะเวลาในการลงทุน ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ระยะเวลาในการฝากเงินในธนาคาร ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงิน



ตารางที่ 5.1 จำแนกข้อมูลส่วนบุคคล การวางแผนการลงทุน และพฤติกรรมการฝากเงินในธนาคาร โดยแสดงเป็นจำนวนและร้อยละดังนี้

ข้อมูลของลูกค้ำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ระดับการศึกษา ( N = 400 )		
- ต่ำกว่าอนุปริญญา	43	10.75
- อนุปริญญา	43	10.75
- ปริญญาตรี	194	48.50
- ปริญญาตรีขึ้นไป	120	30.00
2. รายได้ต่อเดือน ( N = 400 )		
- ต่ำกว่า 10,000 บาท	68	17.00
- 10,000 – 30,000 บาท	157	39.25
- 30,001 – 50,000 บาท	105	26.25
- มากกว่า 50,000 ขึ้นไป	70	17.50
3. ประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์(N = 400)		
- ไม่มี	192	48.00
- น้อยกว่า 1 ปี	75	18.75
- 1 – 5 ปี	60	15.00
- มากกว่า 5 ปี	73	18.25
4. ระยะเวลาที่ต้องการจะลงทุน ( N = 230 )		
- น้อยกว่า 1 ปี	90	39.13
- 1 – 3 ปี	68	29.57
- 3 – 7 ปี	44	19.13
- มากกว่า 7 ปี	28	12.17
5. ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน ( N = 231 )		
- ต่ำกว่าร้อยละ 10	7	3.03
- ร้อยละ 10 – 20	48	20.78
- ร้อยละ 20 – 50	109	47.19
- มากกว่าร้อยละ 50	67	29.00

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อมูลของลูกค้า	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (N = 229)		
- ต่ำกว่าร้อยละ 10	88	38.43
- ร้อยละ 10 – 20	81	35.37
- ร้อยละ 20 – 50	37	16.16
- มากกว่าร้อยละ 50	23	10.04
7. ระยะเวลาที่ต้องการจะฝากเงินในธนาคาร (N = 400)		
- น้อยกว่า 3 เดือน	110	27.50
- 3 – 6 เดือน	87	21.75
- 6 – 12 เดือน	60	15.00
- มากกว่า 1 ปี	143	35.75
8. ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงิน (N = 400)		
- ไม่ต้องการดอกเบี้ยที่จะได้รับ โดยฝากเงินเพื่อไว้ใช้ในยามฉุกเฉินเท่านั้น	40	10.00
- ต้องการดอกเบี้ยที่จะได้รับบ้าง โดยถือว่าเป็นผลตอบแทนของการฝากเงิน	133	33.25
- ต้องการดอกเบี้ยที่จะได้รับเป็นอย่างมาก และจะต้องคุ้มกับระยะเวลาในการฝากเงิน	132	33.00
- ต้องการดอกเบี้ยมากที่สุด โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลา และสถาบันการเงิน	95	23.75

จากตาราง 5.1 พบว่าลูกค้าส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 48.50 โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 10,000 - 30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 39.25 และเป็นผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์เลยคิดเป็นร้อยละ 48.00 ส่วนลูกค้าที่มีประสบการณ์ในการลงทุนนั้นโดยส่วนมากแล้วจะมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปีคิดเป็นร้อยละ 18.75

ในส่วนของข้อมูลการวางแผนการลงทุนลูกค้าส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะลงทุนในหลักทรัพย์น้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.13 โดยต้องการผลตอบแทนจากการลงทุนประมาณร้อยละ 20 - 50 ของเงินที่ได้ลงทุนไป คิดเป็นร้อยละ 47.19 ซึ่งในการลงทุนนั้นมักจะมีความเสี่ยงที่จะขาดทุนอยู่เสมอแต่ลูกค้าก็สามารถที่จะยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของเงินที่ได้ลงทุนไป โดยต้องการเน้นการลงทุนที่ให้ความปลอดภัยในการลงทุนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 38.43

ในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการฝากเงินในธนาคารนั้นลูกค้าส่วนใหญ่ต้องการที่จะฝากเงินในธนาคารมากกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.75 โดยต้องการผลตอบแทนจากการฝากเงินบ้าง โดยถือว่าเป็นผลตอบแทนจากการฝากเงินคิดเป็นร้อยละ 33.25

## 5.2 ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับระบบประกันเงินฝากของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

โดยข้อมูลที่ได้นั้นจะเป็นข้อมูลในการแสดงความคิดเห็นของลูกค้าทั้งทางด้านความรู้และความเชื่อมั่นที่มีต่อระบบประกันเงินฝากของสถาบันคุ้มครองเงินฝากซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2 จำแนกตามทัศนคติเกี่ยวกับระบบประกันเงินฝากของสถาบันคุ้มครองเงินฝากของลูกค้า (N = 400)

ความเห็นของลูกค้า	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1.สถาบันคุ้มครองเงินฝากจะมี กระบวนการและการจัดสรรคืนเงิน ให้แก่ผู้ฝากเงินอย่างเป็นธรรมแน่ นอนหากสถาบันการเงินล้มละลาย	204 (51.00)	101 (25.25)	56 (14.00)	19 (4.75)	20 (5.00)
2.หากสถาบันการเงินล้มละลาย หรือเลิกกิจการ ท่านจะได้รับเงินที่ ฝากไว้และดอกเบี้ยในจำนวนที่ไม่ เกินวงเงินที่คุ้มครองแน่นอน	177 (44.25)	114 (28.50)	61 (15.25)	23 (5.75)	25 (6.25)

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ความเห็นของลูกค้า	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
3.สถาบันประกันเงินฝากเป็น หน่วยงานอิสระ ไม่ใช่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ มีกฎหมายหรือ พรบ.เฉพาะในการจัดตั้ง	154 (38.50)	91 (22.75)	103 (25.75)	42 (10.50)	10 (2.50)
4.สถาบันคุ้มครองเงินฝากมี หลักการสำคัญคือ คุ้มครองเงินฝาก ของผู้ฝากเงินและเสริมสร้างความ มั่นคงในระบบสถาบันการเงิน	14 (3.50)	27 (6.75)	37 (9.25)	142 (35.50)	180 (45.00)
5.การประกันเงินฝากเป็นการสร้าง ความมั่นใจให้แก่นักลงทุนทั้ง ภายในและภายนอกประเทศ	12 (3.00)	20 (5.00)	65 (16.25)	134 (33.50)	169 (42.25)
6.สถาบันคุ้มครองเงินฝากช่วย ส่งเสริมความมั่นคงและเสถียรภาพ ของระบบประกันเงินฝากโดยการ ป้องกันการตื่นตระหนกและเร่ง ถอนเงินของผู้ฝากรายย่อยเมื่อ สถาบันการเงินล้มละลาย	19 (4.75)	70 (17.50)	140 (35.00)	70 (17.50)	101 (25.25)

จากตาราง 5.2 โดยจำแนกตามทัศนคติเกี่ยวกับระบบประกันเงินฝากของสถาบัน  
คุ้มครองเงินฝากของลูกค้า ได้ผลดังนี้

1. สถาบันคุ้มครองเงินฝากจะมีกระบวนการและการจัดสรรคืนเงินให้แก่ผู้ฝากเงินอย่าง  
เป็นธรรม แน่แน่นอน หากสถาบันการเงินล้มละลาย จากการวิจัยพบว่าลูกค้าส่วนใหญ่มีระดับความ  
คิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งคิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ  
เห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 25.25

2. หากสถาบันการเงินล้มละลายหรือเลิกกิจการ ท่านจะได้รับเงินที่ฝากไว้และดอกเบี้ย  
ในจำนวนที่ไม่เกินวงเงินที่คุ้มครองแน่นอน จากการวิจัยพบว่าลูกค้าส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็น  
อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งคิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย  
มากคิดเป็นร้อยละ 28.50

3. สถาบันประกันเงินฝากเป็นหน่วยงานอิสระ ไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มี  
กฎหมายหรือ พรบ.เฉพาะในการจัดตั้ง จากการวิจัยพบว่าลูกค้าส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ใน  
ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งคิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาเห็นด้วยปานกลางคิดเป็นร้อยละ 25.75

4. สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีหลักการสำคัญคือ คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินและ  
เสริมสร้างความมั่นคงในระบบสถาบันการเงิน จากการวิจัยพบว่าลูกค้าส่วนใหญ่มีระดับความ  
คิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งคิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมามีระดับความคิดเห็นอยู่ใน  
ระดับไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 35.50

5. การประกันเงินฝากเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนทั้งภายในและภายนอก  
ประเทศ จากการวิจัยพบว่าลูกค้าส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งคิด  
เป็นร้อยละ 42.25 รองลงมามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 33.50

6. สถาบันคุ้มครองเงินฝากช่วยส่งเสริมความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบประกัน  
เงินฝากโดยการป้องกันการตื่นตระหนกและเร่งถอนเงินของผู้ฝากรายย่อยเมื่อสถาบันการเงิน  
ล้มละลาย จากการวิจัยพบว่าลูกค้าส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางคิด  
เป็นร้อยละ 35.00 รองลงมามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งคิดเป็นร้อยละ 25.25

### 5.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในเรื่องของทัศนคติเกี่ยวกับระบบประกันเงินฝากของสถาบันคุ้มครองเงินฝากของลูกค้า

ความคิดเห็นของลูกค้า	คะแนน 1 – 5 ( N = 400 )		
	ค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ )	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ( SD )	ความหมาย
1.สถาบันคุ้มครองเงินฝากจะมีกระบวนการและการจัดสรรคืนเงินให้แก่ผู้ฝากเงินอย่างเป็นธรรมเนียมแน่นอน หากสถาบันการเงินล้มละลาย	4.13	1.13	มาก
2.หากสถาบันการเงินล้มละลายหรือเลิกกิจการ ท่านจะได้รับเงินที่ฝากไว้และดอกเบี้ยในจำนวนที่ไม่เกินวงเงินที่คุ้มครองแน่นอน	3.99	1.18	มาก
3.สถาบันประกันเงินฝากเป็นหน่วยงานอิสระ ไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีกฎหมายหรือ พรบ. เฉพาะในการจัดตั้ง	3.84	1.13	มาก
4.สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีหลักการสำคัญคือ คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินและเสริมสร้างความมั่นคงในระบบสถาบันการเงิน	4.12	1.06	มาก
5.การประกันเงินฝากเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ นักลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศ	4.07	1.03	มาก
6.สถาบันคุ้มครองเงินฝากช่วยส่งเสริมความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบประกันเงินฝากโดยการป้องกันการตื่นตระหนกและเร่งถอนเงินของผู้ฝากรายย่อยเมื่อสถาบันการเงินล้มละลาย	3.41	1.18	มาก

จากตาราง 5.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นในทัศนคติทางด้านความรู้และความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝากของสถาบันคุ้มครองเงินฝากทุกข้ออยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยสามารถอธิบายแยกได้ดังนี้

1. สถาบันคุ้มครองเงินฝากจะมีกระบวนการและการจัดสรรคืนเงินให้แก่ผู้ฝากเงินอย่างเป็นธรรม แน่นนอน หากสถาบันการเงินล้มละลาย ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามคือ ลูกค้ำของธนาคารมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13

2. หากสถาบันการเงินล้มละลายหรือเลิกกิจการ ท่านจะได้รับเงินที่ฝากไว้และดอกเบี้ยในจำนวนที่ไม่เกินวงเงินที่คุ้มครองแน่นอน ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามคือ ลูกค้ำของธนาคารมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.99

3. สถาบันประกันเงินฝากเป็นหน่วยงานอิสระ ไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีกฎหมายหรือ พรบ.เฉพาะในการจัดตั้ง ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามคือ ลูกค้ำของธนาคารมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.84

4. สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีหลักการสำคัญคือ คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินและเสริมสร้างความมั่นคงในระบบสถาบันการเงิน ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามคือ ลูกค้ำของธนาคารมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.12

5. การประกันเงินฝากเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศ ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามคือลูกค้ำของธนาคารมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.07

6. สถาบันคุ้มครองเงินฝากช่วยส่งเสริมความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบประกันเงินฝากโดยการป้องกันการตื่นตระหนกและเร่งถอนเงินของผู้ฝากรายย่อยเมื่อสถาบันการเงินล้มละลาย ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามคือ ลูกค้ำของธนาคารมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.41

#### 5.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมเงินของลูกค้าย่อยแบบจำลองและนำมาวิเคราะห์สมการถดถอยด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square Method) ประกอบไปด้วยตัวแปรอิสระ 9 ตัวดังนี้ ระดับการศึกษา (EDU) รายได้ต่อเดือน (INC) ประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์ (EXP01) ระยะเวลาที่ต้องการจะลงทุน (T\_INV) ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน (H\_INV) ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (RISK) ระยะเวลาที่ต้องการจะฝากเงินไว้ในธนาคาร (T\_SAV) ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงิน (H\_SAV) และดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝาก (DEPOINDEX) ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อตัวแปรตาม คือ สัดส่วนการออมเงินของลูกค้า สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 5.4 รายละเอียดของตัวแปรและผลการประมาณการสมการถดถอย

ตัวแปรอิสระ	ชื่อตัวแปร	Marginal Effect	t-Statistic	P-value
ระดับการศึกษา	EDU	-0.051277	-2.633480	0.0091
รายได้ต่อเดือน	INC	0.069395	3.602575	0.0004
ประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์	EXP01	-0.012794	-0.641346	0.5222
ระยะเวลาที่ต้องการจะลงทุน	T_INV	-0.044531	-3.191977	0.0016
ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน	H_INV	0.025541	1.360300	0.1751
ความเสี่ยงที่ยอมรับได้	RISK	-0.040511	-2.734934	0.0068
ระยะเวลาที่ต้องการจะฝากเงินไว้ในธนาคาร	T_SAV	0.006280	0.492575	0.6228
ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงิน	H_SAV	0.030260	1.904063	0.0582
ดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝาก	DEPOINDEX	0.080837	0.913238	0.3621



ผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ด้วยวิธีการ OLS สามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{SAVING\_INTENSITY} = & 0.452 - 0.051(\text{EDU}) + 0.069(\text{INC}) - 0.013(\text{EXP01}) \\ & - 0.045(\text{T\_INV}) + 0.026(\text{H\_INV}) - 0.041(\text{RISK}) \\ & + 0.006(\text{T\_SAV}) + 0.030(\text{H\_SAV}) + 0.081(\text{DEPOINDEX}) \end{aligned}$$

$$R\text{-squared} = 0.1833 \quad \bar{R}^2 = 0.11494 \quad D.W. = 1.5883 \quad F\text{-statistic} = 5.4113(\text{Prob.} = 0.000001)$$

จากสมการข้างต้นจะเห็นได้ว่า ตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในงานวิจัยนี้สามารถอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 18.33 (พิจารณาจากค่า R-squared) ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าอาจจะมีอีกหลายตัวแปรที่ไม่ได้นำมาใช้ในงานวิจัยนี้ซึ่งมีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย และจากการพิจารณาค่า F-statistic ที่เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ว่าค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณทั้งหมดมีค่าเท่ากับศูนย์หรือไม่นั้น ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้มีค่าแตกต่างไปจากศูนย์ ณ ระดับความเชื่อที่ร้อยละ 95 (พิจารณาจากค่า F-statistic ซึ่งมากกว่าค่าวิกฤต ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 หรือ  $\text{Prob.} < \alpha$ ) ส่วนค่า D.W. มีค่าใกล้เคียง 2 แสดงว่าการประมาณการนี้ไม่มีปัญหา Autocorrelation (ตัวคลาดเคลื่อนไม่มีสหสัมพันธ์กัน) ดังนี้โดยรวมแล้วสมการนี้สามารถอธิบายเบื้องต้นได้ว่า

ระดับการศึกษา (EDU) ประสบการณ์ในการลงทุน (EXP01) ระยะเวลาในการลงทุน (T\_INV) และความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (RISK) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้า

รายได้ (INC) ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน (H\_INV) ระยะเวลาในการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ (T\_SAV) ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงินไว้ในธนาคารพาณิชย์ (H\_SAV) และดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝาก (DEPOINDEX) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้า

เมื่อศึกษาถึงรายละเอียดของปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ำที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ผลการศึกษาดังนี้

**สมมติฐานที่ 1** ระดับการศึกษาของลูกค้ำ (EDUCATION) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย

พบว่าระดับการศึกษาของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยด้านระดับการศึกษาของลูกค้ำ มีค่า Marginal Effect เท่ากับ -0.051277 หมายความว่า เมื่อระดับการศึกษาของลูกค้ำเปลี่ยนแปลงไป 1 ระดับจะส่งผลกระทบต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทยในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้าหากลูกค้ำมีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นแล้ว ลูกค้ำจะมีแนวโน้มในการออมในธนาคารลดลงร้อยละ 5.13

**สมมติฐานที่ 2** รายได้ของลูกค้ำ (INCOME) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย

พบว่ารายได้ของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยด้านรายได้ต่อเดือนของลูกค้ำ มีค่า Marginal Effect เท่ากับ 0.069395 หมายความว่า เมื่อรายได้ของลูกค้ำเปลี่ยนแปลงไป 1 ระดับจะส่งผลกระทบต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทยในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าหากลูกค้ำมีรายได้ต่อเดือนที่สูงขึ้นแล้ว ลูกค้ำจะมีแนวโน้มในการออมในธนาคารเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.9

**สมมติฐานที่ 3** ประสบการณ์ในการลงทุนของลูกค้ำ (EXPERIENCE) มีความสัมพันธ์ทางบวกหรือลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย

พบว่าประสบการณ์ในการลงทุนของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยด้านประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์ของลูกค้ำมีค่า Marginal Effect เท่ากับ -0.012794 หมายความว่า เมื่อประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์ของลูกค้ำเปลี่ยนแปลงไป 1 ระดับจะส่งผลกระทบต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทยในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้าหากลูกค้ำมีประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์ที่สูงขึ้นแล้ว ลูกค้ำจะมีแนวโน้มในการออมในธนาคารลดลงร้อยละ 1.28

**สมมติฐานที่ 4** ระยะเวลาในการลงทุน (TIME INVESTMENT) มีความสัมพันธ์ทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย

พบว่าระยะเวลาในการลงทุนของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยด้านระยะเวลาที่ต้องการจะลงทุนของลูกค้ำ มีค่า Marginal Effect เท่ากับ -0.044531 หมายความว่า เมื่อระยะเวลาที่ต้องการจะลงทุนของลูกค้ำเปลี่ยนแปลงไป 1 ระดับจะส่งผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทยในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้าหากลูกค้ำมีระยะเวลาที่ต้องการจะลงทุนที่สูงขึ้นแล้ว ลูกค้ำจะมีแนวโน้มในการออมในธนาคารลดลง ร้อยละ 4.45

**สมมติฐานที่ 5** ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน (HOPE INVESTMENT) มีความสัมพันธ์ทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย

พบว่าผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนของลูกค้ำ มีค่า Marginal Effect เท่ากับ 0.025541 หมายความว่า เมื่อผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนของลูกค้ำเปลี่ยนแปลงไป 1 ระดับจะส่งผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทยในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าหากลูกค้ำมีผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนที่สูงขึ้นแล้ว ลูกค้ำจะมีแนวโน้มในการออมในธนาคารเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.55

**สมมติฐานที่ 6** ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (RISK) มีความสัมพันธ์ทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย

พบว่าความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยด้านความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของลูกค้ำมีค่า Marginal Effect เท่ากับ -0.040511 หมายความว่า เมื่อความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของลูกค้ำเปลี่ยนแปลงไป 1 ระดับจะส่งผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทยในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้าหากลูกค้ำมีความเสี่ยงที่ยอมรับได้ที่สูงขึ้นแล้ว ลูกค้ำจะมีแนวโน้มในการออมในธนาคารลดลงร้อยละ 4.05

**สมมติฐานที่ 7** ระยะเวลาในการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ (TIME SAVING) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย

พบว่าระยะเวลาในการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยด้านระยะเวลาที่ต้องการจะฝากเงินไว้ในธนาคารของลูกค้ำ มีค่า Marginal Effect เท่ากับ 0.006280 หมายความว่า เมื่อระยะเวลาที่ต้องการจะฝากเงินไว้

ในธนาคารของลูกค้าเปลี่ยนแปลงไป 1 ระดับจะส่งผลกระทบต่อสัดส่วนการออมของลูกค้าธนาคารกรุงไทยในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าหากลูกค้ามีระยะเวลาที่ต้องการจะฝากเงินไว้ในธนาคารที่สูงขึ้นแล้ว ลูกค้าจะมีแนวโน้มในการออมในธนาคารเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.63

**สมมติฐานที่ 8** ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงิน (HOPE SAVING) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้าธนาคารกรุงไทย

พบว่าผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงินของลูกค้ามีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้าธนาคารกรุงไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงินของลูกค้า มีค่า Marginal Effect เท่ากับ 0.030260 หมายความว่า เมื่อผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงินของลูกค้าเปลี่ยนแปลงไป 1 ระดับจะส่งผลกระทบต่อสัดส่วนการออมของลูกค้าธนาคารกรุงไทยในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าหากลูกค้ามีผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงินที่สูงขึ้นแล้ว ลูกค้าจะมีแนวโน้มในการออมในธนาคารเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.03

**สมมติฐานที่ 9** ดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝาก (DEPOINDEX) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้าธนาคารกรุงไทย

พบว่าดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝากของลูกค้ามีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้าธนาคารกรุงไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยด้านความรู้และความเชื่อมั่นของลูกค้านั้นผู้วิจัยได้นำมาคำนวณรวมกันโดยสร้างเป็นดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝากมีค่า Marginal Effect เท่ากับ 0.080837 หมายความว่า เมื่อดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝากของลูกค้าเปลี่ยนแปลงไป 1 ระดับจะส่งผลกระทบต่อสัดส่วนการออมของลูกค้าธนาคารกรุงไทยในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าหากลูกค้ามีดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝากที่สูงขึ้นแล้ว ลูกค้าจะมีแนวโน้มในการออมในธนาคารเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.08

ตารางที่ 5.5 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างสมมติฐานกับผลการวิจัย

ตัวแปรอธิบาย (X)	สมมติฐาน	ผลการวิจัย	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
EDUCATION	(+)		✓
INCOME	(+)	✓	
EXPERIENCE	(+) หรือ (-)	✓	
TIME INVESTMENT	(-)	✓	
HOPE INVESTMENT	(-)		✓
RISK	(-)	✓	
TIME SAVING	(+)	✓	
HOPE SAVING	(+)	✓	
DEPOINDEX	(+)	✓	

หมายเหตุ. สอดคล้อง หมายถึง ผลของการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้  
ไม่สอดคล้อง หมายถึง ผลของการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

### 5.5 ข้อวิจารณ์

การทดสอบตามสมมติฐานทั้งหมดแล้วผลปรากฏว่าเป็นไปตามสมมติฐาน 7 สมมติฐาน และไม่เป็นไปตามสมมติฐาน 2 สมมติฐานซึ่งสามารถนำมาวิจารณ์ผลได้ดังนี้

**สมมติฐานที่ 1** พบว่า ระดับการศึกษาของลูกค้ามีความสัมพันธ์ไปในทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้าธนาคารกรุงไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาสูงจะสามารถเข้าใจและมีวิธีการที่จะบริหารเงินของตนเองได้หลายวิธีซึ่งอาจจะนำไปลงทุนอย่างอื่นที่ได้ผลตอบแทนมากกว่าฝากเงินในธนาคารพาณิชย์จึงทำให้ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ไปในทางลบกับสัดส่วนการออมในธนาคารพาณิชย์ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานการศึกษาของ พรรณภา วิไลศรีอัมพร (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออม และปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สังกัดศูนย์บริการลูกค้า พบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับจำนวนเงินออม

**สมมติฐานที่ 2** พบว่า รายได้ของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ที่มีรายได้สูงและอาจจะสูงมากกว่าค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนทำให้มีเงินเหลือที่จะฝากไว้ในธนาคารพาณิชย์ จึงทำให้รายได้มีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมในธนาคารพาณิชย์ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับรายงานผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติปี 2553 เรื่องสภาวะการณ์การออมภาคครัวเรือนของไทย พบว่าสัดส่วนการออมครัวเรือนต่อรายได้มีความสัมพันธ์กับรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือนในทิศทางเดียวกัน

**สมมติฐานที่ 3** พบว่า ประสิทธิภาพในการลงทุนของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนที่มีประสิทธิภาพในการลงทุนมากอาจจะมองเห็นว่าการลงทุน เช่น การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์นั้นให้ผลตอบแทนที่คิดว่าการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ จึงทำให้ประสิทธิภาพในการลงทุนมีความสัมพันธ์ไปในทางลบกับสัดส่วนการออมในธนาคารพาณิชย์ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานการศึกษาของ

อนุชิต เลิศบัณฑกรกุล (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีอยู่ใน บมจ.ตลาดอนุพันธ์ฯ ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ พบว่าประสิทธิภาพในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออม

**สมมติฐานที่ 4** พบว่า ระยะเวลาในการลงทุนของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูง จะมีการออกหลักทรัพย์มาให้ลูกค้ำสามารถลงทุนได้ในระยะเวลาสั้นๆ จึงทำให้สัดส่วนการออมเงินในธนาคารพาณิชย์สูงกว่าการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนต่ำ จะมีการออกหลักทรัพย์มาให้ลูกค้ำสามารถลงทุนได้ในระยะเวลาที่ยาว เช่น พันธบัตรรัฐบาลซึ่งจะทำให้สัดส่วนการออมเงินในธนาคารพาณิชย์ต่ำลง ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานการศึกษาของ

อนุชิต เลิศบัณฑกรกุล (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีอยู่ใน บมจ.ตลาดอนุพันธ์ฯ ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ พบว่าระยะเวลาที่ใช้ในการลงทุนจะมีความสัมพันธ์ต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ แสดงว่าย่อมเป็นไปได้ในทิศทางตรงกันข้ามกันคือ ระยะเวลาที่ใช้ในการลงทุนจะเป็นไปในทิศทางลบกับจำนวนเงินออม

**สมมติฐานที่ 5** พบว่า ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ลูกค้ำอาจจะมีการแบ่งสัดส่วนในการบริหารเงินที่ได้อยู่แล้ว เช่น มีการแยกระหว่างเงินที่นำฝากไว้กับธนาคารและเงินที่จะนำไปลงทุนอย่างเป็นทางการ จึงทำให้ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับจำนวนเงินออม

**สมมติฐานที่ 6** พบว่า ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าลูกค้ำที่นำเงินไปลงทุน เช่น ในตลาดหลักทรัพย์ หากลูกค้ำสามารถยอมรับความเสี่ยงได้สูงแล้วก็จะมีการนำเงินที่มีอยู่และเงินที่ฝากไว้กับธนาคารไปลงทุนมากขึ้นเท่าที่รับความเสี่ยงได้ จึงทำให้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้มีความสัมพันธ์ไปในทางลบกับจำนวนเงินออม

**สมมติฐานที่ 7** พบว่า ระยะเวลาในการฝากเงินในธนาคารของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่ายิ่งระยะเวลาในการฝากยาวนานเท่าไร ลูกค้ำก็จะได้ผลตอบแทนหรือดอกเบี้ยมากขึ้นซึ่งเป็นแรงจูงใจที่จะดึงให้ลูกค้ำนำเงินมาฝากไว้กับธนาคารเพิ่มขึ้น จึงทำให้ระยะเวลาในการฝากเงินในธนาคารมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับจำนวนเงินออม

**สมมติฐานที่ 8** พบว่า ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงินของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่ายิ่งอัตราผลตอบแทนหรือดอกเบี้ยมากขึ้นเท่าไร ก็จะเป็นแรงจูงใจที่จะดึงให้ลูกค้ำนำเงินมาฝากไว้กับธนาคารเพิ่มขึ้นจึงทำให้ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงินมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานการศึกษาของ พรรณภา วิไลศรี อัมพร (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออม และปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สังกัดศูนย์บริการลูกค้ำ พบว่า ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทนและอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อการตัดสินใจในการออมของพนักงาน และ ผลงานการศึกษาของทิพย์วาริ สุปรียศิลป์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการออมในตลาดการเงิน พบว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากมีอิทธิพลต่อปริมาณเงินออมในธนาคารและมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

**สมมติฐานที่ 9** พบว่า ดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝากของลูกค้ำมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าเมื่อลูกค้ำมีความเชื่อมั่นและมีความรู้เกี่ยวกับ พรบ.คุ้มครองเงินฝากแล้วก็จะไม่ส่งผลต่อการตื่นตระหนกและถอนเงินออกจากธนาคารอย่างแน่นอน จึงทำให้ดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝากมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานการศึกษาของมณฑา บุษผาชื่น (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับทัศนคติที่ดีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากถึงร้อยละ 72 ซึ่งไม่มีแนวโน้มที่จะฝากเงินลดลงเพียงแต่อาจจะกระจายไปฝากที่ธนาคารอื่นๆ บ้างเท่านั้น



## บทที่ 6

### สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝากและปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการออกแบบสอบถาม และทำการทดสอบโดยนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square Method) ตามสมมติฐานว่าตัวแปรอิสระ(X) คือ การศึกษารายได้ ประสิทธิภาพในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ระยะเวลาที่ต้องการจะฝากเงิน ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการฝากเงินและดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝาก ส่งผลต่อตัวแปรตาม (Y) คือ สัดส่วนการออมของลูกค้านานาชาติกรุงไทย ไปในทิศทางใดบ้าง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

#### 6.1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของลูกค้า

พบว่าลูกค้าส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 10,000 – 30,000 บาท และเป็นผู้ที่ไม่มีประสิทธิภาพในการลงทุนในหลักทรัพย์เลย ส่วนลูกค้าที่มีประสิทธิภาพในการลงทุน จะมีประสิทธิภาพน้อยกว่า 1 ปี และต้องการที่จะลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีอายุน้อยกว่า 1 ปี ให้ผลตอบแทนจากการลงทุนประมาณร้อยละ 20 – 50 ของเงินที่ได้ลงทุนไป ซึ่งสามารถยอมรับความเสี่ยงที่จะขาดทุนได้ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของเงินที่ได้ลงทุน โดยเน้นการลงทุนที่ให้ความปลอดภัยในการลงทุนสูงสุด ในส่วนของพฤติกรรมการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์นั้น ลูกค้าต้องการที่จะฝากเงินในธนาคารมากกว่า 1 ปี และต้องการผลตอบแทนจากการฝากเงินบ้าง โดยถือว่าเป็นผลตอบแทนจากการฝากเงิน

#### 6.2 ผลการศึกษาปัจจัยทางด้านทัศนคติของลูกค้าที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

เมื่อนำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้ว พบว่าลูกค้ามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากกับทุกข้อในแบบสอบถามส่วนที่ 2

### 6.3 ผลการศึกษาจากสัดส่วนการออมของลูกค้ำ

จากแบบสอบถามข้อสุดท้าย ลูกค้ำได้กรอกข้อมูลแบบปลายเปิดนั้นโดยรวมแล้วมีสัดส่วนในการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์คิดเป็นร้อยละ 60.11 ของเงินฝากที่มีอยู่ ซึ่งส่วนมากแล้วสาเหตุที่ฝากเงินในธนาคารนั้นผู้ฝากเงินได้ให้เหตุผลว่าสาเหตุที่ฝากเงินกับธนาคารเพราะได้ดอกเบี้ยจากการฝากเงิน สะดวกในการใช้จ่าย ไม่ต้องพกพาเงินสดเยอะๆปลอดภัยจากการถูกขโมย และเพราะธนาคารมีความมั่นคงและมีการบริหารจัดการที่ดี

### 6.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

รายได้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการลงทุนและความเสี่ยงที่ยอมรับได้ มีความสัมพันธ์ทางลบกับสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขณะที่ตัวแปรอื่นๆ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

### 6.5 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยสามารถสรุปข้อเสนอแนะโดยแบ่งเป็น 2 ส่วนคือข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไปได้ดังนี้

#### 6.5.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษาพบว่า รายได้ต่อเดือนและระยะเวลาที่ต้องการจะฝากเงินไว้ในธนาคารพาณิชย์ มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทยไปในทิศทางเดียวกัน ผู้วิจัยคิดว่าดอกเบี้ยเงินฝากก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำให้รายได้ของประชาชนเพิ่มขึ้น ดังนั้น สถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์ต่างๆควรร่วมมือกันในการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินฝากให้สูงขึ้นและต้องมีระยะเวลาในการฝากที่ยาว เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยจะสูงตามระยะเวลาที่ฝาก เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้และจูงใจให้ประชาชนหันมาฝากเงินมากขึ้นด้วย

2. จากผลการศึกษาพบว่า ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทยไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น สถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์ต่างๆควรรู้และส่งเสริมให้ประชาชนมีการจัดระบบ และการวางแผนในการบริหารเงินให้เป็นสัดส่วนระหว่างเงินที่จะนำไปลงทุนและในส่วนของเงินที่จะออมไว้ในธนาคาร

3. จากผลการศึกษาพบว่า ดัชนีความเชื่อมั่นในระบบประกันเงินฝาก มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้ำธนาคารกรุงไทยไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ธนาคารควรมีการให้ความรู้ เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ในเรื่องพรบ.คุ้มครองเงินฝากและกระบวนการทำงานของสถาบัน

คุ้มครองเงินฝากให้ประชาชนโดยทั่วไปได้รับทราบและเข้าใจเป็นอย่างดี เพื่อให้ประชาชนไว้วางใจ และมีความเชื่อมั่นที่จะฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ต่อไป

#### 6.5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มลูกค้าที่มีบัญชีกับธนาคารกรุงไทย สาขาเทศน์เท่านั้น ดังนั้นการศึกษารั้งต่อไปควรจะขยายไปยังธนาคารกรุงไทย ทั้งสาขาใน กรุงเทพมหานครและในภูมิภาคอื่นๆ หรืออาจจะเป็นธนาคารพาณิชย์อื่นก็ได้
2. การศึกษารั้งนี้ได้จัดทำขึ้นในขณะที่ พรบ.คุ้มครองเงินฝากยังให้ความสำคัญคุ้มครองเงินฝากในวงเงินที่ไม่เกิน 50 ล้านบาท ซึ่งในอนาคตนั้น พรบ.คุ้มครองเงินฝาก จะให้ความสำคัญคุ้มครองเงินฝากในวงเงินที่ไม่เกิน 1 ล้านบาทในวันที่ 11 ส.ค.59 เป็นต้นไป ซึ่งอาจจะทำให้พฤติกรรมในการออมเงินในธนาคารพาณิชย์ของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปจากที่ผู้วิจัยได้ทำไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ผู้ที่จะสนใจจะทำวิจัยต่อให้ทำการวิจัยหลังจากวันที่ 11 ส.ค.59 เป็นต้นไป เพื่อที่จะได้รับทราบพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนอย่างแท้จริง

#### 6.6 ข้อจำกัดการวิจัย

1. การคำนวณประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้คำนวณมาจากจำนวนบัญชีทั้งหมดของลูกค้าธนาคารกรุงไทย สาขาเทศน์ แต่เนื่องจากลูกค้า 1 คนอาจจะมีหลายบัญชี ดังนั้นผู้วิจัยจึงแจกแบบสอบถามเป็นจำนวนคนแทนจำนวนบัญชี
2. คำถามข้อสุดท้ายในแบบสอบถามส่วนที่ 2 ได้กำหนดให้ลูกค้าใส่เหตุผลของการฝากเงิน และการลงทุนในประเภทต่างๆ นั้น มีลูกค้าให้ความร่วมมือในการกรอกเหตุผล ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนแบบสอบถาม ซึ่งอาจจะทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่สามารถอธิบายเหตุผลได้อย่างสมบูรณ์



**บรรณานุกรม**

## บรรณานุกรม

### ภาษาไทย

#### หนังสือ

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. (2555). ตลาดการเงินและการลงทุนในหลักทรัพย์ (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: บมจ.ธนาคารกรุงไทย.

Association of Investment Management Companies. (2555). *Securities Investment Consultant Cours.* พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์.

#### บทความ

ก.ม. คຸ້ມครองเงินฝาก..ทางขนานผู้วางกฎ-คนปฏิบัติ. (2551, 21 มกราคม). สยามรัฐ. น. 19. เดลินิวส์. (2551). *ดีเคย์ 11* สิงหาคม “สถาบันคຸ້ມครองเงินฝาก” ประชาชนต้องศึกษาเลือกการออม-ลงทุน. น. 7. 9 สิงหาคม.

พระราชบัญญัติสถาบันคຸ້ມครองเงินฝาก พ.ศ.2551. ( 2551, 6 กุมภาพันธ์ ). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125, ตอนที่ 33 ก. น. 13-33.

สถาบันคຸ້ມครองเงินฝาก. (2555). *การคຸ້ມครองเงินฝาก คือ..อะไร?* (แผ่นพับ). กรุงเทพฯ.

#### วิทยานิพนธ์

ชมพูนุช ชยางกูรศิริติกร. (2554). *พฤติกรรมการออมลักษณะประชากรศาสตร์ ที่ส่งผลต่อปัจจัยทางการตลาดในการซื้อหน่วยลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ จำกัด (รายงานผลการวิจัย).* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ต้องตา ดันตรัตนพงษ์. (2552). *มาตรการเสริมสร้างเสถียรภาพระบบสถาบันการเงิน:กรณีศึกษาพระราชบัญญัติ สถาบันคຸ້ມครองเงินฝาก พ.ศ.2551* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิพย์วาริ สุปรียศิลป์. (2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อการออมในตลาดการเงิน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พรรณภา วิไลศรีอัมพร. (2552). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) สังกัดศูนย์บริการลูกค้า (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มณฑา บุปผาชื่น. (2551). ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รุจิรพัห์ มั่นภูผา. (2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมตราสารหนี้ (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนุชิต เลิศบัณฑิตกุล. (2552). การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีอยู่ในบริษัท ตลาดอนุพันธ์(ประเทศไทย) จำกัด(มหาชน) ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

#### สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

- ข่าวสด. (2555). ต่ออายุคุ้มครองเงินฝาก 50 ล้าน. สืบค้นเมื่อ 8 สิงหาคม, จาก [http://www.khao-sod.co.th/view\\_news.php?newsid=TURObFkyOHpNVEF5TURjMU5RPT0=](http://www.khao-sod.co.th/view_news.php?newsid=TURObFkyOHpNVEF5TURjMU5RPT0=)
- ฐานเศรษฐกิจ. (2555). กสิกรไทยชี้ยอดคุ้มครองเงินฝาก 50 ล. ช่วยผ่อนคลายการแข่งขันระดมเงิน. สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม, จาก [http://www.thanonline.com/index.php?option=com\\_content&view=article&id=128832:50&catid=176:2009-06-25-09-26-02&Itemid=524](http://www.thanonline.com/index.php?option=com_content&view=article&id=128832:50&catid=176:2009-06-25-09-26-02&Itemid=524)
- ทิพย์รัตน์ บุปผะศิริ. (2554, 3 ตุลาคม). หลักการ แนวคิด และทฤษฎีในการประกันเงินฝาก. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2555. จากเว็บไซต์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง <http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=6417.0>
- แนวหน้า. (2555). กรม. ไฟเขียวขยายเวลาคุ้มครองเงินฝาก 3 ปี. สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม, จาก <http://www.naewna.com/business/11816>
- ฝ่ายวิจัยความเสี่ยงธุรกิจ. (2555). นับถอยหลัง:ลดวงเงินคุ้มครองเงินฝาก. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม, จาก <http://www.ktb.co.th/ktb/th/economy-business-digest.aspx?cat=TQGiNDRBuaq 5XWEm3oghsW%3d%3d>
- ภาวิน ศิริประภาณุกุล. (2555). แนวคิดในการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝาก. สืบค้นเมื่อ 31 สิงหาคม, จาก <http://thaipublica.org/2012/08/concept-of-deposit-protection-agency/>

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก. (2555). *หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิภาพ.*

สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2555, จาก [http://www.dpa.or.th/ewt\\_news.php?nid=362&filename=index](http://www.dpa.or.th/ewt_news.php?nid=362&filename=index)

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก. (2555). *สถาบันคุ้มครองเงินฝากชี้ “วงเงิน 1 ล้านบาท” คุ้มครองเงินฝาก*

*คนไทยได้ทั่วประเทศ.* สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2555, จาก [http://www.dpa.or.th/ewt\\_news.php?nid=339&filename=index\\_\\_EN](http://www.dpa.or.th/ewt_news.php?nid=339&filename=index__EN)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ, สำนักนโยบายการออมและการลงทุน. (2554). *สภาวะการณ์การออมภาค*

*ครัวเรือนของไทย.* สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2556, จาก <http://www.fpo.go.th/S-I/Source/Article/Article139.pdf>

## ภาษาต่างประเทศ

### ELECTRONIC SOURCES

Demirgüç-Kunt,A and Detragiache,E. *Does Deposit Insurance Increase Banking*

*System Stability? An Empirical Investigation.* Retrieved July 26, 2012, from [http://scholar.google.co.th/scholar\\_url?hl=th&q=http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download%3Fdoi%3D10.1.1.199.4983%26rep%3Drep1%26type%3Dpdf&sa=X&scisig=AAGBfm2GjqLtFPuAIx5nmKNn5nJi6OzjeA&oi=scholar&ei=SXIUULyIGoLlrAfmYDI Bw&ved=0CB0QgAMoADAA](http://scholar.google.co.th/scholar_url?hl=th&q=http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download%3Fdoi%3D10.1.1.199.4983%26rep%3Drep1%26type%3Dpdf&sa=X&scisig=AAGBfm2GjqLtFPuAIx5nmKNn5nJi6OzjeA&oi=scholar&ei=SXIUULyIGoLlrAfmYDI Bw&ved=0CB0QgAMoADAA)

Financial Stability Board. (2012). *Thematic Review on Deposit Insurance Systems.*

Retrieved August 2, 2012, from [http://www.financialstabilityboard.org/publications/r\\_120208.pdf](http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_120208.pdf)

Patricia A. McCoy. (2007). *The Moral Hazard Implications of Deposit Insurance.*

Retrieved August 20, 2012, from <http://www.imf.org/External/NP/seminars/eng/2006/mfl/pam.pdf>

The International Association of Deposit Insurers. (2010). *2010 IADI Annual Survey*

*Participants.* Retrieved August 2, 2012, from <http://www.iadi.org/di.aspx?id=66>

ด  
พ  
ช

ภาคผนวก



Dependent Variable: SAVING\_INTENSITY  
 Method: Least Squares  
 Date: 02/13/13 Time: 19:54  
 Sample (adjusted): 1 399  
 Included observations: 227 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	0.451698	0.092262	4.895807	0.0000
EDU	-0.051277	0.019471	-2.633480	0.0091
INC	0.069395	0.019263	3.602575	0.0004
EXP01	-0.012794	0.019949	-0.641346	0.5220
T_INV	-0.044531	0.013951	-3.191977	0.0016
H_INV	0.025541	0.018776	1.360300	0.1751
RISK	-0.040511	0.014812	-2.734934	0.0068
T_SAV	0.006280	0.012749	0.492575	0.6228
H_SAV	0.030260	0.015892	1.904063	0.0582
DEPOINDEX	0.080837	0.088517	0.913238	0.3621
R-squared	0.183296	Mean dependent var		0.512115
Adjusted R-squared	0.149423	S.D. dependent var		0.196475
S.E. of regression	0.181203	Akaike info criterion		-0.535346
Sum squared resid	7.125081	Schwarz criterion		-0.384467
Log likelihood	70.76179	Hannan-Quinn criter.		-0.474464
F-statistic	5.411333	Durbin-Watson stat		1.588332
Prob(F-statistic)	0.000001			

Descriptive Statistics of X control ( Part 1 )

Date: 02/13/13  
Time: 20:15  
Sample: 1 400

	EDU	INC	EXP01	T_INV	H_INV	RISK	T_SAV	H_SAV	SAVING_INTE NSITY
Mean	2.977500	2.442500	2.035000	2.043478	3.021645	1.978166	2.590000	2.705000	0.601125
Median	3.000000	2.000000	2.000000	2.000000	3.000000	2.000000	3.000000	3.000000	0.600000
Maximum	4.000000	4.000000	4.000000	4.000000	4.000000	4.000000	4.000000	4.000000	1.000000
Minimum	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000	0.000000
Std. Dev.	0.916019	0.969041	1.167125	1.035537	0.788206	0.975334	1.229096	0.940844	0.267224
Skewness	-0.797906	0.179133	0.623335	0.575202	-0.411811	0.697414	-0.074382	-0.105935	-0.102251
Kurtosis	2.954740	2.058660	1.842522	2.112378	2.608956	2.459504	1.409770	2.049222	2.275462
Jarque-Bera Probability	42.47777	16.90793	48.23237	20.23331	8.000965	21.35122	42.51603	15.81446	9.446275
	0.000000	0.000213	0.000000	0.000040	0.018307	0.000023	0.000000	0.000368	0.008887
Sum	1191.000	977.0000	814.0000	470.0000	698.0000	453.0000	1036.000	1082.000	240.4500
Sum Sq. Dev.	334.7975	374.6775	543.5100	245.5652	142.8918	216.8908	602.7600	353.1900	28.49199
Observations	400	400	400	230	231	229	400	400	400

Descriptive Statistics of X control ( Part 2 )

Date: 02/13/13  
Time: 20:17  
Sample: 1 400

	SER11	SER12	SER13	SER14	SER15	SER17
Mean	4.125000	3.987500	3.842500	4.117500	4.070000	3.410000
Median	5.000000	4.000000	4.000000	4.000000	4.000000	3.000000
Maximum	5.000000	5.000000	5.000000	5.000000	5.000000	5.000000
Minimum	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000
Std. Dev.	1.130296	1.179331	1.125104	1.056639	1.026027	1.177015
Skewness	-1.278896	-1.104879	-0.554640	-1.294733	-1.088079	-0.079199
Kurtosis	3.854731	3.369798	2.297521	4.095941	3.728945	2.062662
Jarque-Bera Probability	121.2143 0.000000	83.66304 0.000000	28.73299 0.000001	131.7737 0.000000	87.78375 0.000000	15.06155 0.000536
Sum	1650.000	1595.000	1537.000	1647.000	1628.000	1364.000
Sum Sq. Dev.	509.7500	554.9375	505.0775	445.4775	420.0400	552.7600
Observations	400	400	400	400	400	400

Correlation of X control ( Part 1 )

	EDU	INC	EXP01	T_INV	H_INV	RISK	T_SAV	H_SAV	SAVING_INTE NSITY
EDU	1.00000	0.344153	0.396428	0.110378	0.232559	0.216011	0.081136	0.104005	-0.108087
INC	0.344153	1.00000	0.699292	0.231977	0.261104	0.258472	0.351556	0.324448	0.209172
EXP01	0.396428	0.699292	1.00000	0.323815	0.395634	0.247411	0.435015	0.409587	0.097470
T_INV	0.110378	0.231977	0.323815	1.00000	0.188013	0.278987	0.431082	0.338083	-0.172625
H_INV	0.232559	0.261104	0.395634	0.188013	1.00000	0.479311	0.077313	0.146092	0.009058
RISK	0.216011	0.258472	0.247411	0.278987	0.479311	1.00000	0.113258	0.093309	-0.168116
T_SAV	0.081136	0.351556	0.435015	0.431082	0.077313	0.113258	1.00000	0.496926	0.068807
H_SAV	0.104005	0.324448	0.409587	0.338083	0.146092	0.093309	0.496926	1.00000	0.140217
SAVING_INTE NSITY	-0.108087	0.209172	0.097470	-0.172625	0.009058	-0.168116	0.068807	0.140217	1.00000

Correlation of X control ( Part 2 )

	CONFIDENT	KNOWLEDGE	DEPOINDEX
CONFIDENT	1.000000	0.756105	0.940852
KNOWLEDGE	0.756105	1.000000	0.932777
DEPOINDEX	0.940852	0.932777	1.000000

Descriptive Statistics of deposit index

Date: 02/13/13  
Time: 18:41  
Sample: 1 400

DEPOINDEX	
Mean	0.784875
Median	0.830000
Maximum	1.000000
Minimum	0.200000
Std. Dev.	0.174116
Skewness	-1.210089
Kurtosis	4.119886
Jarque-Bera Probability	118.5235 0.000000
Sum	313.9500
Sum Sq. Dev.	12.09619
Observations	400

## แบบสอบถาม เรื่อง การวิเคราะห์พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝาก

### และปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนการออมของลูกค้านาคารกรุงไทย

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ (MBE) คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น จึงใคร่ขอความกรุณาท่านผู้ตอบแบบสอบถามโปรดแสดงความคิดเห็นที่ตรงกับข้อมูลของท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยและขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

หมายเหตุ. เงินลงทุน หรือ การลงทุน ในแบบสอบถามนี้ หมายถึง เงินที่นำไปลงทุนในพันธบัตรและหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์

คำชี้แจง :- กรุณาทำเครื่องหมาย  ลงในช่อง  ที่ตรงตามข้อคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการวางแผนการลงทุน และ ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์

#### ข้อมูลส่วนบุคคล

- 1 ระดับการศึกษา
 

<input type="checkbox"/> ต่ำกว่าอนุปริญญา	<input type="checkbox"/> อนุปริญญา	<input type="checkbox"/> ปริญญาตรี	<input type="checkbox"/> ปริญญาตรีขึ้นไป
---	------------------------------------	------------------------------------	--
- 2 รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม
 

<input type="checkbox"/> ต่ำกว่า 10,000 บาท	<input type="checkbox"/> 10,000 – 30,000 บาท
<input type="checkbox"/> 30,001 – 50,000 บาท	<input type="checkbox"/> มากกว่า 50,000 บาท ขึ้นไป
- 3 ประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์ของท่าน เช่น การซื้อพันธบัตร/หุ้นสามัญ
 

<input type="checkbox"/> ไม่มี ( ถ้าไม่มีให้ข้ามไปตอบข้อ 7 )	<input type="checkbox"/> น้อยกว่า 1 ปี
<input type="checkbox"/> 1 – 5 ปี	<input type="checkbox"/> มากกว่า 5 ปี

## ข้อมูลการวางแผนการลงทุน

- 4 ระยะเวลาที่ท่านต้องการจะลงทุน
- น้อยกว่า 1 ปี     1-3 ปี     3-7 ปี     มากกว่า 7 ปี
- 5 ท่านต้องการผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนอย่างไร
- ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของเงินลงทุน โดยไม่สามารถทนต่อการขาดทุนได้เลย
- ร้อยละ 10-20 ของเงินลงทุน โดยสามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้เล็กน้อย
- ร้อยละ 20-50 ของเงินลงทุน โดยสามารถทนต่อการขาดทุนได้ปานกลาง
- มากกว่าร้อยละ 50 ของเงินลงทุน ไม่มีข้อจำกัดในการลงทุน ชอบความเสี่ยงมาก
- 6 การลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงมักจะมีความเสี่ยงที่สูงด้วย และเสี่ยงที่จะทำ  
ให้เงินที่ลงทุนไปนั้นขาดทุน ดังนั้นท่านสามารถรับผลขาดทุนจากการลงทุนได้ในระดับใด
- ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของเงินลงทุน โดยต้องการเน้นการลงทุนที่ให้ความปลอดภัยใน  
การลงทุนสูงสุด
- ร้อยละ 10-20 ของเงินลงทุน โดยสามารถรับความเสี่ยงในการขาดทุนจากการ  
ลงทุนได้บ้าง
- ร้อยละ 20-50 ของเงินลงทุน โดยสามารถรับความเสี่ยงได้พอสมควร
- มากกว่าร้อยละ 50 ของเงินลงทุน โดยสามารถรับความเสี่ยงได้สูงสุด เนื่องจากได้  
ผลตอบแทนสูงสุด

## ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์

- 7 ระยะเวลาที่ท่านต้องการจะฝากเงินไว้ในบัญชีธนาคาร
- น้อยกว่า 3 เดือน     3-6 เดือน     6-12 เดือน     มากกว่า 1 ปี
- 8 ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยเงินฝากที่ท่านต้องการ
- ไม่ต้องการดอกเบี้ยที่จะได้รับ โดยฝากเงินเพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินเท่านั้น
- มีความต้องการดอกเบี้ยที่จะได้รับบ้าง โดยถือว่าเป็นผลตอบแทนของการฝากเงิน
- มีความต้องการดอกเบี้ยที่จะได้รับเป็นอย่างมาก และจะต้องคุ้มกับระยะเวลาในการ  
ฝากเงิน
- ต้องการดอกเบี้ยมากที่สุด โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลา และสถาบันการเงิน

ส่วนที่ 2 : ทศนคติเกี่ยวกับระบบประกันเงินฝากของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ความเห็นของผู้ฝากเงิน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง		อย่างยิ่ง
สถาบันคุ้มครองเงินฝากจะมีกระบวนการและการจัดสรรคืนเงินให้แก่ผู้ฝากเงินอย่างเป็นธรรมแน่นอน					
หากสถาบันการเงินล้มละลาย					
หากสถาบันการเงินล้มละลายหรือเลิกกิจการ ท่านจะ ได้รับเงินที่ฝากไว้และดอกเบี้ยในจำนวนที่ไม่เกิน วงเงินที่คุ้มครองแน่นอน					
สถาบันประกันเงินฝากเป็นหน่วยงานอิสระ ไม่ใช่ ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ มีกฎหมายหรือ พรบ.เฉพาะในการจัดตั้ง					
สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีหลักการสำคัญคือ คุ้มครอง เงินฝากของผู้ฝากเงินและเสริมสร้างความมั่นคงใน ระบบสถาบันการเงิน					
การประกันเงินฝากเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ นักลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศ					
สถาบันคุ้มครองเงินฝากช่วยส่งเสริมความมั่นคงและ เสถียรภาพของระบบประกันเงินฝากโดยการป้องกัน การตื่นตระหนกและเร่งถอนเงินของผู้ฝากรายย่อย เมื่อสถาบันการเงินล้มละลายได้					



หากท่านมีเงิน 100 บาท ท่านจะแบ่งเงิน 100 บาท ไปลงทุนเป็นสัดส่วนเท่าไร

- ฝากเงินในสถาบันการเงิน.....เพราะ.....
- ซื้อตราสารหนี้ เช่น พันธบัตร.....เพราะ.....
- ซื้อหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์.....เพราะ.....

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของธนาคาร

.....

.....

.....

.....